Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1704 | 4 PAGINI — 20 BANI | Marți 19 octombrie 1954

Cît mai multe livezi roditoare

Ați avut vreodată ocazia să vizitați renumita livadă a biologului R. Palocsay? Cel care au vizitat-o nu o vor uita niciodată. În preajma diferiților pomi roditori de poame zemoase, colorate în zeci de nuanțe, tinerii vizitatori au început să creadă mai mult și mai profund în atotputernicia științei și mulți și-au propus să nu-și afle odihnă pînă nu vor planta și îngriji măcar un singur pom.

Dragostea tineretului pentru pomi își are o explicație deplină. Acum plantezi pomul; e mic, plăpînd și trebuie să-l îngrijești ca pe un copil care abia se ține pe picioare. În sufletul tău te simți fericit să-l crești, să-l păzești de vîntul nemilos, de boli și de dăunători. Și apoi, cînd puietul de ieri începe să prindă puteri, ce fericire! Să știi că mîinilor tale, grijii tale își datorează viața pomul înverzit ce începe să dea roade! Avem în țară puține livezi ca aceea a biologului Rudolf Palocsay, dar mîine întreaga țară va fi plină de livezi care ne vor înfrumuseța viața și care vor rodi bogat pentru cei ce muncesc.

Proiectul de Directive ale celui de al II-lea Congres al Partidului deschide — și în ceea ce privește pomicultura — o largă poartă spre viitor.

Producția globală de fructe va ajunge, numai pînă în anul 1956, la circa 640.000 tone anual. Pînă la sfîrșitul anului 1957 se vor face noi plantări de pomi pe o suprafață de 22.000 hectare și de arbuști fructiferi pe o suprafață de 2000 hectare, iar pînă în 1965, livezile se vor întinde pe o suprafață de 250.000 hectare cu un număr de 60 milioane pomi fructiferi. În anul 1965 producția globală de fructe va ajunge la circa 930.000 tone.

Înfrumusețarea orașelor și satelor prin plantarea de pomi fructiferi ca și obținerea, prin sporirea plantărilor, a unei cantități mari de fructe, cere o muncă îndelungată, făcută cu pricepere și răbdare.

În numeroase orașe și sate, tinerii muncitori sau țărani muncitori, pionierii și elevii, se preocupă de plantarea pomilor ca de o sarcină pe cît de plăcută, pe atît de importantă. Utemiștii din comuna Ologi, raionul Oltenița, cei din Roșiori de Vede și mulți alții s-au angajat să planteze, în toamna aceasta, un mare număr de pomi. Cu puțin timp în urmă utemiștii din comuna Ștefănești, raionul Pitești, luînd într-o adunare generală hotărîrea de a planta peste 1300 pomi fructiferi au chemat toate organizațiile U.T.M. din țară să se alăture acestei inițiative, să pornească acțiuni largi de plantare și îngrijire a pomilor fructiferi. Desigur că, citind în ziar despre această chemare, mulți utemiști și tineri vor observa că și în satul lor există posibilități mari de a planta pomi, că pentru acest lucru nu trebuie decît voință de muncă și elan, care nu lipsesc tineretului. În multe organizații de bază U.T.M. chemarea va fi discutată, din multe vor porni răspunsuri cu angajamente concrete, entuziaste. Mai mult decît atîta, tinerii vor începe pretutindeni acțiuni de plantare. În mod deosebit organizațiile U.T.M. și pionierești trebuie să se preocupe de materialul săditor. Pentru aceasta este necesar ca utemiștii și pionierii să participe efectiv la lucrările din pepiniere, contribuind la asigurarea unui număr mare de puieți de bună calitate.

Ca și în toate acțiunile, cu ocazia muncii de plantare a pomilor, dorința de muncă a tineretului, spiritul său de întrecere trebuiesc stimulate și sprijinite eficace și permanent de către organele regionale și raionale U.T.M. Angajamentele trebuiesc luate cu multă chibzuială, potrivit condițiilor specifice ale fiecărui sat în parte. De aceea colaborarea strînsă cu sfaturile populare, cu organele agricole ale acestora este absolut necesară. Puieții care se vor planta trebuiesc asigurați din vreme și pregătiți, pentru a preveni irosirea muncii de săpare a gropilor. Ca să evite cît mai multe pierderile prin plantare, organizațiile U.T.M. trebuie să obțină concursul inginerilor și tehnicienilor agronomi, mai ales al celor tineri, care vor îndruma pe utemiști și pe toți ceilalți tineri cum să facă plantări de bună calitate, cum să îngrijească pomii astfel încît niciunul să nu piară.

La acțiunea de plantare de pomi pot participa cu mult spor elevii și pionierii. Instructorii de pionieri, îndrumați de organizațiile U.T.M. au un mare rol în trezirea interesului și dragostei pentru pomi la pionieri, în mobilizarea acestora la această importantă acțiune.

Comitetele regionale și raionale U.T.M au datoria să urmărească în permanență organizarea și desfășurarea muncii pentru ca angajamentele să nu rămînă literă moartă. Organizațiile de bază U.T.M. trebuiesc îndrumate să creeze brigăzi și echipe în vederea plantării pomilor și în același timp să stimuleze spiritul de întrecere al tineretului popularizînd pe fruntași.

Muncind cu elan, tineretul muncitor condus și îndrumat de organizațiile de partid poate să aducă o frumoasă contribuție la dezvoltarea pomiculturii astfel ca în țara noastră să fie mai multe livezi roditoare. Să facem din plantarea pomilor o acțiune tinerească, plină de avînt, bogată în succese!

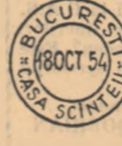
UN NOU STADION

Capitala patriei noastre s-a îmbogățit cu încă o bază sportivă. Nu de mult a avut loc inaugurarea stadionului „Constructorul" de pe șoseaua Olteniței. Noul stadion reprezintă una din marile baze sportive ale Capitalei; el cuprinde două terenuri de fotbal, unul de rugbi, o pistă de atletism, un teren de baschet, unul de volei și un poligon de tir de dimensiuni reduse.

De asemenea, sînt în curs de amenajare două terenuri de baschet, unul de tenis și un bazin de înot.

Noul stadion de pe șoseaua Olteniței este amenajat cu o tribună, vestiare, dușuri, magazii pentru echipament și materiale, un cabinet medical etc.

În zilele acestea pe stadion se desfășoară o intensă activitate sportivă.

DIN POȘTA DE IERI

● La Iași, în sediul regionalei A.R.L.U.S. s-a deschis o expoziție cu lucrări executate în cadrul concursului de creație populară pe tema „Prietenia romîno-sovietică".

Numeroși oameni ai muncii din Iași vizitează zilnic expoziția și admiră obiectele expuse. Printre lucrările prezentate se numără o machetă cu 8 fațete cu tema „10 ani de la eliberarea patriei noastre". O fațetă reprezintă un muncitor rupînd lanțurile, alta — un tanc sovietic pe străzile Iașului și a treia — realizări ale regimului democrat popular în țara noastră. Autorul lucrării este Constantin Pistol, muncitor la fabrica „Țesătura" Iași.

„Frăția de arme Romîno-Sovietică" este intitulat un tablou în ulei de Cernătescu Leon — muncitor la C.A.M.-Iași. Tovarășul Ioan Klaus, a executat în lemn sculptura „Doi muncitori fierari dînd unelte țăranilor". O casetă de lemn în formă de carte — executată de către Siler, Moisea și Condurache, de la casa pionierilor, pictura în ulei „Petru I vizitînd Iașul" de P. Moisea, „Stalin" — țesătură din mătase albă și neagră de Elena Cîmpeanu din Roman, costume naționale și cîte alte asemenea lucruri — iți atrag atenția.

Măiestria cu care sînt executate toate aceste minunate obiecte dovedesc dragostea pe care o nutresc oamenii muncii din țara noastră față de marele popor sovietic.

Corespondent
DAN ELIȘCA

PENTRU TITLUL DE „CEL MAI BUN TRACTORIST"

În îndeplinirea sarcinilor ce stau în fața oamenilor muncii din agricultură acum, în campania de toamnă, un rol deosebit de însemnat revine tinerilor tractoriști. Ei sînt aceia care, prin avîntul muncii lor, trebuie să fie exemplu pentru toți cei ce muncesc pe ogoare, să aducă cea mai mare contribuție la executarea la timp și în bune condiții a lucrărilor din campania agricolă de toamnă.

Întrecerea pentru titlul de „cel mai bun tractorist" îi ajută pe tinerii mecanizatori să îndeplinească aceste sarcini. Începută încă din primăvară, această întrecere se lărgește pe zi ce trece, cuprinzînd tot mai mulți tineri, făcînd să crească necontenit nivelul realizărilor.

Tractoriști fruntași

De curînd, întrecîndu-i pe toți ceilalți, tractoristul IOAN FAUR de la S.M.T. Turnișor, regiunea Stalin, a trecut în fruntea întrecerii, ca cel mai bun tractorist din stațiune.

Tractoristul GHEORGHE ANDRONIC de la S.M.T. Podul Turcului, regiunea Bîrlad, se menține fruntaș pe stațiune încă din campania de primăvară.

54 procente peste plan

ARAD (De la corespondentul nostru). — Tinerii tractoriști de la S.M.T. Felnac au obținut însemnate succese în executarea la timp a muncilor agricole de toamnă. Datorită muncii însuflețite a tinerilor mecanizatori, pînă de curînd stațiunea și-a îndeplinit planul campaniei agricole de toamnă în proporție de 89,87 la sută, iar planul de producție pe întreg anul în proporție de 101,3 la sută.

Brigada utemistă de tractoriști condusă de tînărul Ilinca Iancu a realizat cele mai de seamă succese. Lucrînd pămîntul gospodăriei colective „Tractorul" din comuna Felnac, tinerii tractoriști au îndeplinit sarcinile ce le reveneau în campania agricolă de toamnă în proporție de 118 la sută. Utemistul Serdan Liviu din această brigadă este tractorist fruntaș pe stațiune. Prin realizările lui el s-a dovedit a fi cel mai harnic tractorist din întreaga regiune. El a reușit ca pînă de curînd să îndeplinească și chiar să depășească cu 54 procente planul campaniei agricole de toamnă. Munca spornică a brigăzii utemiste de tractoriști a fost răsplătită din plin. Tînărul Serdan Liviu, de pildă, a primit pe luna trecută un salariu de 2892 lei, iar Ilinca Iancu un salariu de 2582 lei. Salarii asemănătoare au primit și ceilalți tractoriști.

Lucrînd cu mult spirit gospodăresc, tractoriștii acestei stațiuni au realizat pînă în prezent în cele 3 campanii agricole — de primăvară, vară și toamnă — economii de combustibil în valoare de 54.000 lei iar în campania de toamnă, economii de piese în valoare de 8640 lei.

La S.M.T. întrecerea continuă. Tinerii mecanizatori depun eforturi sporite pentru a obține succese și mai frumoase în producție.

În fiecare zi — realizări mai mari

TG. MUREȘ (de la corespondentul nostru).

Alături de toți muncitorii din stațiunea de mașini și tractoare din Sft. Gheorghe și tinerii tractoriști din brigada a II-a și-au luat angajamentul să obțină succese de seamă în muncă în întrecerea pentru titlul de „cel mai bun tractorist". Astfel, ei s-au angajat să îndeplinească planul campaniei agricole de toamnă în proporție de 150 la sută și să realizeze însemnate economii de combustibil.

Desfășurînd larg întrecerea pentru cucerirea titlului de „cel mai bun tractorist" din brigadă și folosind metoda graficului orar la arături, tinerii tractoriști din brigada a II-a reușesc să execute zilnic cîte 5—6 hectare în loc de 3 hectare, cît au norma zilnică. Datorită muncii avîntate, ei au reușit ca în numai 15 zile de lucru să-și îndeplinească angajamentul. Tot în acest timp, ei au reușit să economisească aproape 2000 kg. motorină și 20 litri benzină.

Rezultatele obținute în întrecere de această brigadă se datoresc mai întîi unei bune organizări a muncii în brigadă, ceea ce a dus la înlăturarea în mare măsură a timpilor morți, la folosirea din plin a timpului de lucru.

Pe de altă parte, în fiecare săptămînă în brigadă se țin consfătuiri de producție în care se analizează activitatea desfășurată în săptămîna respectivă de întreaga brigadă și de fiecare tractorist în parte. În aceste consfătuiri sînt scoase la iveală lipsurile manifestate în activitatea brigăzii și se iau măsurile cele mai potrivite pentru ca munca să se îmbunătățească necontenit. În această privință, tinerii tractoriști primesc un ajutor puternic și din partea organizației de partid și U.T.M. ca și a tuturor colectiviștilor din Moacsa pe ogoarele cărora lucrează.

Fruntași în lupta pentru îndeplinirea angajamentelor sînt tractoriștii Iosif Maxim, Andrei Marin și alții care de la o zi la alta obțin realizări tot mai frumoase.

Increderea colectiviștilor

ORAȘUL STALIN (De la corespondentul nostru).

Tinerii mecanizatori de la S.M.T. Boziași din raionul Tîrnăveni sînt în plină bătălie pentru cîștigarea titlului de „cel mai bun tractorist" Desfășurînd larg această întrecere ei duc o intensă activitate la cele 17 gospodării colective și întovărășiri agricole pe care le deservește stațiunea lor.

Toate cele 9 brigăzi își aduc pe deplin aportul la îndeplinirea angajamentului de a isprăvi lucrările agricole de toamnă pînă la 7 Noiembrie, de a economisi 3.000 litri motorină etc. Brigăzile I, a II-a și a VI-a aplică metoda graficului orar la arături, tocmai pentru a obține realizări mai mari. În campania agricolă de vară, titlul de „cel mai bun tractorist" din stațiune i-a revenit lui Ilea Ioan. Mulți tractoriști — printre care și Nagy Nicolae — s-au hotărît să-l întreacă pe Ilea în campania agricolă de toamnă. Așa s-a și întîmplat. Acum titlul de „cel mai bun tractorist" il deține Nagy Nicolae Pînă acum cîtva timp el a îndeplinit în proporție de 60 la sută sarcinile ce-i reveneau în campania de toamnă. Aceste succese le-a dobîndit prin întreținerea în bune condițiuni a tractorului și prin folosirea metodei graficului orar la arături.

Colectiviștii din comuna Bucerdea Grenoasă sînt mulțumiți de calitatea lucrărilor executate de Nagy Nicolae și Helgheș Mihai. De altfel brigada I — din care face parte Nagy — este fruntașă pe stațiune. Tractoriști de nădejde sînt și cei din brigada a VI-a. Ei lucrează pe tarlalele colectiviștilor din comuna Cucerdea, raionul Luduș și la întovărășiții din comuna Bord și Seulea, tot din raionul Luduș. Colectiviștii și întovărășiții din aceste comune au cerut să fie deserviți de acești harnici tractoriști, iar tinerii tractoriști din brigada a VI-a se străduiesc acum să fie demni de încrederea colectiviștilor și a întovărășiților. Aceasta o dovedesc rezultatele obținute de ei în executarea lucrărilor agricole de toamnă. Fruntaș în brigadă este utemistul Mașca Andronic.

Întrecerea pentru cucerirea titlului de „cel mai bun tractorist" se desfășoară cu tot mai multă însuflețire. Este Nagy Nicolae fruntaș pe stațiune, dar mai sînt și alți tineri tractoriști care se cred îndreptățiți să cucerească acest titlu de seamă: Ștefan Boloi, Vasile Nagy, Ion Moldovan care — deocamdată — sînt în urma lui Nagy Nicolae, însă luptă să-l ajungă, ba chiar să-l și întreacă. În orice caz, este greu de spus acum cine va fi cel mai bun tractorist din stațiune.

Reducerea prețului de cost — obiectiv principal în întrecere

Pentru a contribui din plin la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii, este necesar să-ți ridici neîncetat calificarea profesională, să economisești cu grijă fiecare gram de material.

Utemiștii și tinerii din întreprinderile patriei noastre și-au propus ca — pentru a reduce prețul de cost al produselor — să realizeze cît mai mari economii.

217 tone combustibil

SIBIU (de la corespondentul nostru).

„Economii cît mai însemnate" — iată angajamentul muncitorilor de la depoul C.F.R. Sighișoara.

Folosind metoda Clavdiei Baranovskaia — planul financiar de producție al locomotivei — mecanicii și fochiștii de pe locomotivele nr. 230.007 și 230.088, au realizat în luna septembrie o economie de combustibil în valoare de 8.160 lei. S-au remarcat în muncă mecanicii Olteanu Gheorghe, Costea Nicolae, Tenker Ilie, Lazăr Nicolae precum și fochiștii Secui Ioan și Simon Martin.

Economii în valoare de aproape 4.000 lei au realizat tinerii Pătru Ilie, Pătru Pavel, Cioantă Ion și Cioantă Gheorghe, membrii brigăzii utemiste de pe locomotiva 230.039.

În total pe depou s-au economisit în luna septembrie 217 tone combustibil.

Bucuria muncii — cea mai mare satisfacție

„Nu poți avea în viață satisfacții mai mari ca acelea pe care ți le aduce munca pusă în slujba dezvoltării patriei" — așa gîndesc tinerii de la fabrica de încălțăminte „Străduința" din Ițcani—regiunea Suceava — și aceasta este explicația succeselor pe care le obțin.

Un obiectiv principal în întrecerea socialistă îl constituie lupta pentru economii. Succesele obținute, vorbesc limpede că tinerii de aci — îndrumați îndeaproape de comuniști — nu cunosc altă cinste mai mare, decît aceea de a da oamenilor muncii mai multe bunuri de larg consum, trainice și ieftine.

În cursul acestei luni, brigada nr. 2, condusă de Bălan Ion, a realizat o economie de 24.857 dm. pătrați piele din care se vor confecționa în ziua schimbului de onoare, 1.010 perechi de fețe pentru bocanci. O mare contribuție au adus utemiștii Ignătescu Ioan, Pauc Maria, și Nichita Dumitru.

În brigada fruntașă nr. 1 din secția rihtuit, condusă de utemistul Ispeciuc Vili, tinerii, aplicînd controlul pe fiecare fază de operațiune au economisit 22.100 metri de ață.

Corespondent
RIȘCA DUMITRU

ECONOMII ECHIVALENTE CU PREȚUL DE COST A 109 POMPE INJECȚIE

Realizările tinerilor de la uzinele „Progresul"-Brăila, de care ne-a vorbit în nenumărate rînduri ziarul „Scînteia tineretului", ne-au făcut să ne gîndim și noi la extinderea în uzina noastră a acestei prețioase acțiuni.

Odată cu lupta pentru o calitate superioară a pieselor de schimb pentru agricultură, piese ce se fabrică în uzina noastră, am pornit și acțiunea pentru realizarea a cît mai multe economii de materiale, care să asigure reducerea prețului de cost al produselor noastre.

— Cu cîteva luni în urmă, după o consfătuire de producție cu responsabilii brigăzilor existente, unde am analizat realizările, lipsurile și greutățile pe care tinerii le întîmpină în procesul de producție, am ajuns la concluzia că tinerii din uzina noastră pot face mult mai mult.

Sub conducerea organizației de partid, comitetul organizației de bază U.T.M. a hotărît antrenarea mai activă a tineretului în lupta împotriva pierderilor și a risipei de materiale.

Existau la noi în uzină tineri care multă vreme nu izbuteau să economisească nici o bucățică de material, ba, deseori provocau pierderi. Ori fiecare pierdere, fiecare risipă de material însemna mai puține piese de schimb pentru agricultură.

Iată de ce am hotărît ca ținta spre care trebuie să ne îndreptăm eforturile, este folosirea rațională a materiei prime.

Aplicarea de către tineri a metodei Lidiei Corabelnicova, și înființarea conturilor colective de economii în fiecare brigadă, sînt sarcini care au stat întotdeauna în centrul atenției comitetului organizației de bază U.T.M.

Primele rezultate ale întrecerii pentru „cel mai bogat cont de economii", au fost mulțumitoare.

Ideea de a găsi mijloace noi, prin care să se îmbunătățească munca și să mărim procentul de economii, ca să putem spori producția de piese, începuse să se contureze tot mai accentuat.

Cu ajutorul maiștrilor, tehnicienilor și inginerilor s-au studiat metodele fruntașilor sovietici, pe care aplicîndu-le la condițiile specifice de muncă ale tinerilor din uzina noastră, am învățat cum să muncim mai bine.

Secretarul organizației de partid tov. Ștefan Gheorghe care cunoștea mai bine greutățile pe care le întîmpinam în realizarea de economii, ne-a sprijinit în noua noastră acțiune.

Cum este aplicat de către tinerii din uzina noastră regimul de economii la materia primă?

Despre aceasta vreau să vorbesc. Pentru fiecare pompă de injecții după tambur etc., se livrează o cantitate de metal. Din aceasta, rămîne însă o însemnată cantitate de deșeuri de diferite profiluri.

Noi am luat măsuri ca aceste deșeuri să fie imediat valorificate, fără să fie lăsate să se depoziteze în stive întregi în secții, pe sub bancuri și pe lîngă mașini. Ne-am îngrijit ca deșeurile să fie imediat recuperate, fapt care a contribuit mult la reducerea prețului de cost al produselor.

Au fost luate măsuri pentru introducerea unui regim sever de economii.

— În primul rînd s-a trecut la stringerea deșeurilor din toate sectoarele uzinei și depozitarea lor într-un loc aparte. S-a adus la cunoștință fiecărui tînăr, prin mijloace de agitație, că orice cantitate de material fie ea cît de mică trebuie folosită.

Brigada condusă de utemistul Popîrlan Ilie a reușit ca prin perfecționarea făcută de membrii brigăzii la dispozitivul pentru pompa K D. 35 să realizeze economii în valoare de 26.327 lei.

Prin raționalizarea procesului tehnologic, tînărul Popîrlan Ilie a economisit singur 600 kg. fontă.

Și brigăzile complexe conduse de Scorat Vasile, Enache Ștefan, Bobocea Nicolae și alții muncesc cu mai mult elan pentru economisirea a cît mai multe materiale.

Pentru o evidență cît mai clară a materialelor economisite de cele 6 brigăzi de economii s-a introdus o fișă specială de înregistrare a economiilor.

Din numărul total de brigăzi de tineret din uzina noastră, 15 brigăzi sînt fruntașe. Brigăzile conduse de tinerii Bustea Traian, Zimar Ioan, Apostol Dumitru, Olteanu Ion, Crăciun Alexandru, Chivu Gheorghe, Chițu Alexandru sînt exemplu în muncă în sectoarele lor de activitate.

Desfășurînd larg întrecerea socialistă, pentru realizarea de cît mai multe economii, tinerii din uzina noastră au reușit, ca în ultima vreme, să realizeze economii echivalente cu prețul de cost a 109 pompe injecție

NEAGU CONSTANTIN
secretarul comitetului U.T.M.
uzinele „I. C. Frimu"-Sinaia

Zece zile de lucru cu material economisit

Tinerii de la Atelierele C.F.R. Pașcani, încadrați în brigăzi de producție, înscriu în carnetele lor noi economii. Brigada nr. 1 de calitate, condusă de tovarășul Iosub Constatin, a realizat la materiale feroase, economii în valoare de 450 lei depășindu-și astfel angajamentul luat. În întrecerea pentru „cel mai bogat cont de economii" s-au antrenat majoritatea brigăzilor utemiste. Brigada condusă de Ursu Aurel, folosind rațional fierul rotund și tabla de 1 mm. și de 0.65 mm., a economisit suma de 1500 lei

În luna octombrie brigada a lucrat 10 zile fără să scoată material din magazie. S-au evidențiat în mod deosebit tinerii Dumitru Marcel și Grigoriu Gheorghe.

De la începutul anului și pînă în prezent, tinerii din brigăzile utemiste au economisit materiale feroase în valoare de 14.276 lei.

Corespondent
PANAITE IOAN

Constructorii de tractoare

Numele utemistului Crețulescu Octavian este bine cunoscut de fiecare muncitor de la uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin. În contul său personal de economii este înscrisă cifra de 25.000 lei, rezultat al inovațiilor realizate pînă acum. În prezent, Crețulescu lucrează la un prototip de broșă pentru mașinile de rectificat — piese ce se aduceau din import.

Întrecerea socialistă cuprinde un număr tot mai mare de tineri. Brigada de tineret, condusă de ajustorul fruntaș Stratulat Ion, din sectorul ajustaj fără șpan, realizează zilnic cîte 3 norme și jumătate. Printre fruntași, se numără utemiștii ajustori: Medeleanu Gheorghe, Schiopu Ion, Gross Erich și Brebeleanu Gheorghe.

În ultima vreme, în brigada nr. 50 oțelari s-a produs o schimbare. Toți tinerii sînt preocupați îndeaproape de muncă. Responsabilul brigăzii — tînărul electrician Rothbächer Martin, — intervine prompt la cuptoarele electrice cînd se simte nevoie de ajutorul lui și-și îndeamnă mereu flăcăii.

— „Hai să arătăm ce putem"! Și au arătat harnicii oțelari, că sarcinile pot fi cu mult depășite. Ei au dat peste plan 330 tone de oțel lichid.

Corespondent
GROSS REINHOLD

PE SCURT

● Preocupați de reducerea prețului de cost al produselor, muncitorii fabricii de produse refractare „Unirea" din orașul Tg. Jiu, au construit un nou tip de cuptoare. Ele consumă mai puțin combustibil — de la 1,200 kg. la 0,800 kg. — pentru arderea unui kilogram produs refractar. Prețul de cost se reduce astfel cu 1,30 la sută față de normele stabilite.

(Corespondent I. SBIRCIOG)

● Utemiștii Teslov Stelian și Luncan Ion, de la întreprinderea „Viitorul" din Brăila au conceput și confecționat un dispozitiv de păsuire a tablei de 1 milimetru pentru a se ușura sudarea tablei. Această inovație, scutește munca a doi oameni. De asemenea utemistul Ciuclaru Tudorel a conceput și confecționat un transformator cu releu de scurtcircuitoare, inovație care a adus întreprinderii o economie de 7271 lei.

(Corespondent MARCIU GEORGE)

● Urmînd pilda mecanicilor comuniști, membrii echipelor de drum de la depoul C.F.R. Caransebeș, au reușit să economisească într-o singură lună o cantitate de combustibil în valoare de peste 237 000 lei.

(Corespondent S. BARBU)

● Numai într-o singură zi (5 octombrie a.c.) colectivul de muncitori de la atelierele C.F.R. Ploești au realizat la reparațiile făcute vagoanelor o economie de 10.000 lei

(Corespondent N. MUNTEANU)

PRIETENI

De trei zile plouă cu nemiluita, zi şi noapte. Sprijinit pe crestele dealurilor, cerul pare un teasc imens, care ameninţă să strivească barăcile cu acoperişul pleoştit şi sondele răzleţite pe cîmpul tomnatic. Pe uliţa cea mai de seamă a satului se întretaie maşini încărcate cu muncitori or materiale de construcţie. Dinspre sonde răzbate un huruit prelung, uniform, rareori întrerupt de glasuri or semnale.

La marginea unui şanţ, lîngă un stilp de telegraf, stau doi băieţandri, îmbrăcaţi în pufoaice şi cu cizme de cauciuc în picioare. Vorbesc tare, gesticulează, uneori se iau de mîini şi se reped şi nu le pasă că maşinile care trec îi împroaşcă cu noroi. Par doi cocoşi întărîtaţi, gata de încăierare. Unul din ei, scund şi îndesat, cu faţa lată şi nasul turtit, pierzîndu-şi răbdarea, îl apucă pe celălalt de piept şi zice răguşit:

— Măi, păcătosule, una din două: or te duci la lucru, or te tăvălesc în şanţ şi mă sui cu picioarele pe tine!

— Zamfirescule, strigă celălalt, zmucindu-se cu putere, dăm dracului prietenia! Lasă-mă!

Zamfirescu mormăie ceva printre dinţi, se întunecă şi-l înghionteşte în coaste.

— Tu eşti păcătos, măi, strigă Zamfirescu, pironindu-şi tovarăşul de stîlpul de telegraf. Tu nu înţelegi de vorbă. Tu îţi baţi joc de muncă, Florică, fir-ai tu al dracului şi cine te-o învăţat să fii aşa!

Obogeanu Florea se depărtează şi, înjurînd de arhangheli şi potrivindu-şi hainele răsucite în încăierare, îşi blestemă prietenul în gînd. „Ce, am ajuns cîrpa ta? Tu-mi porunceşti? Tu răspunzi de capul meu? Ce, tu m-ai făcut? Dacă vreau lucrez, dacă nu — nu! Am să-ţi crăp capul, uite aşa..." şi Obogeanu ridică mîinile împreunate, ca şi cînd ar lovi cu un baros.

Zamfirescu înoată prin noroi şi-i blagosloveşte pe cei care nu iau măsuri să se pietruiască şoselele desfundate. Ploaia îl izbeşte în faţă cu obrăznicie şi băiatul îşi înfundă nasul în pufoaică. Merge clătinîndu-se, pe mijlocul drumului, fără să-i pese de şoferii care-i strigă mereu să „ţină dreapta", că altfel îl fac pastramă.

Intră în cantină şi se aşează la masă, abătut. Mihăilescu, puştiul de la strungărie, se apropie de masă şi-l întreabă dacă are loc.

— Ocupat! răspunde ţîfnos Zamfirescu.

— De cine-i ocupat?

Celălalt tace şi scormoneşte cu unghia o pată de sos lăţită pe faţa de masă.

— De cine-i ocupat? repetă Mihăilescu întrebarea, cu nevinovăţie.

— Stai jos şi taci! îl repede celălalt.

— Tu eşti cu capsa pusă Zamfirică, spune Mihăilescu şi zîmbeşte reţinut.

Celălalt oftează, lasă să-i scape lingura şi, nemaiputîndu-se stăpîni, sare cu vorba:

— Ascultă, măi, potaie mică ce eşti tu, de ce fugi de la lucru şi joci barbut? Spune! şi-l zgîlţîie pe băieţaş de mînă. De cînd n-ai mai fost la lucru, afurisitule? Te înveţi puşlama, Mihăilescule, dar să ştii că-ţi rup urechile!

Mihăilescu se chirceşte pe scaun şi aruncă priviri speriate în dreapta şi-n stînga. „Dracu m-a pus să mă bag singur în gura lupului, gîndeşte. Cînd se mînie Zamfirescu, se clatină munţii, cum zic băieţii".

Zamfirescu se potoleşte dintr-odată şi nici nu se mai uită la celălalt. De la cantină se duce drept la dormitor şi se trînteşte în pat Afară s-a întunecat, dar nu aprinde lampa. Vrea să stea aşa, pe întuneric, ceasuri întregi, pînă cînd somnul o să-i omoare gîndurile şi mînia.

Somnul îi apăsă pleoapele. Noaptea trecută n-a dormit decît vreo trei ceasuri. A fost chemat în miez de noapte la o sondă, să repare motorul electric. Ziua munceşte în secţie, iar uneori, noaptea, cînd e somnul mai dulce, aude ciocănituri în geam. Zamfirescu nici nu mai întreabă pe cine caută cel de afară. Se îmbracă în grabă şi iese.

— La care sondă sînt chemat? mormăie, în vreme ce-şi freacă ochii cu palmele.

Celălalt îi răspunde şi pornesc amîndoi, bîjbîind prin noapte. Muncitorii îi spun lui Zamfirescu „electricianul nostru de bază". Cînd îl vezi, bondoc şi morocănos, îţi vine să zîmbeşti îngăduitor. Şi totuşi, muncitorii au dreptate. Fără el nu se face nici o instalaţie mai de seamă. Şi cum instalaţii sînt multe de făcut şi reparaţii tot pe atîtea, Zamfirescu are de lucru, nu glumă! Cîteodată, Chejnoiu Toma, şeful secţiei şi prietenul lui bun îi zice s-o ia mai cu încetul, că mai sînt şi alţi electricieni.

— Acuma nu merge s-o luăm cu încetul, răspunde băiatul, plin de importanţă. Ce, vrei să dăm de rîpă frontul? „Frontul" înseamnă pentru el întrecerea.

— Bine măi, zice Chejnoiu, dar „frontul" nu-l duci numai tu!

— Foaie verde lapte acru, merg cătanele pe ştrec! răspunde, zîmbind cu înţelesuri, Zamfirescu. Sigur că nu-l duc numai eu. Eu vreau să fac treabă. Asta-i. S-a înţeles tovarăşe şef?

Cînd să aţipească, uşa se deschide, scîrţîind. Zamfirescu se ridică în capul oaselor şi încearcă să desluşească chipul celui care a intrat.

— Florică, strigă el deodată. Hai încoace Florică.

Obogeanu trînteşte uşa speriat şi dă să fugă spre sondă.

Zamfirescu se repede la fereastră şi-l strigă cu duioşie şi mustrare în glas:

— Florică, vino aicea, nu fi prost. Nu te bat. Vreau să-ţi spun două vorbe, ca prieten. Nici nu pun mîna pe tine.

Obogeanu se înmoaie şi, codindu-se, intră şi se apropie de patul lui Zamfirescu.

Cîteva minute tac amîndoi, chinuiţi.

— Măi Florică, începe Zamfirescu, mîngîindu-şi prietenul pe faţă, iartă-mă că te-am zgîlţîit dar... aşa-s eu, tu ştii. Cînd mă inciudez, îmi vine să întorc pămîntul cu susul în jos! Să nu mă mai inciudezi, Florică!

— Te inciudează dracu! se zburleşte celălalt.

— Măi Florică, se încruntă Zamfirescu, de ce eşti tu derbedeu?

— Derbedeu eşti tu! îl încontrează Obogeanu.

— Oi fi şi eu, nu zic nu, aprobă Zamfirescu rîzînd, dar tu eşti un derbedeu mare de tot. Stai aici pe pat, lîngă mine, că nu-ţi fac nimic. Aşa. Măi Florică, tu ai să ajungi un om fără căpătîi dacă mergi orbeşte pe drumul ăsta.

— Treaba mea... zice celălalt, ridicînd din umeri.

— Taci! sare Zamfirescu. Iar vrei să mă inciudezi? Cînd te-aud vorbind aşa îmi vine să-ţi dau cu ceva în cap. Cine te crezi tu, măi? Buricul pămîntului? Crezi că dacă o să pleci tu de aici o să stea sondele, o să rămînem sub plan? Asta crezi? De-o lună de zile ne înnebuneşti cu plecarea. De ce nu pleci? Ţii de pomană un loc de electrician. N-avem lipsă de puşlamale. Nu faci nimic, dar iei bani.

— Nu-s banii tăi, n-are de ce să te doară de ei!

— Ba sînt ai mei! Sînt banii noştri, ai tuturor. N-avem bani de aruncat cu ei după cîini. Înţelegi? Să-ţi fie ruşine. Uite-te în ochii mei.

Nu te uiţi?

Obogeanu îşi netezeşte pantalonii cu palma şi tace.

— Măi Florică, măi, ţie nu ţie ruşine de tine, prăpăditule?

Ţie nu-ţi pasă de întrecere, nici cît îţi pasă de nădragii ăştia pe care îi porţi. Apoi măi, Florică, măi păcătosule, ai să-ţi muşti tu odată şi-o dată degetele pentru ce faci acum. Are să vie ziua cînd o să ceri muncitorilor recomandare pentru partid. Cine o să-ţi dea, zi? Care o să-ţi dea? Dracu!

— Treaba mea!

— Vorbeşti ca un bandit!

— Treaba mea!

— Pleacă! se auzi vocea sugrumată a lui Zamfirescu. Celălalt se ridică greoi şi ieşi. Zamfirescu îşi şterse o lacrimă. „Măi Florică, măi, dece nu vrei tu să mă asculţi?"

Cei doi erau prieteni de mai bine de patru ani. Zamfirescu, băiat de ţărani săraci din Rîmnicu Vîlcea, îl cunoscuse pe Obogeanu la Şcoala medie din Sibiu. Au învăţat împreună, s-au împrietenit şi pînă acum nu s-au certat decît pentru vreo fetişcană care le răsărea în cale şi-i vrăjea pe amîndoi. Împăcarea venea repede, cînd prietenii îşi dădeau seama că fata e o fluşturatică şi jumătate şi nu se cuvine să-şi pună mintea cu ea. Cearta care se ivise acum ţinea de alte întîmplări, cărora era mai greu să le dai de capăt. Obogeanu vroia să plece de la sondă. Visa o muncă tihnită, undeva, într-un atelier. Asemenea visuri se abătuseră asupra lui tocmai acuma, cînd toţi muncitorii sondei erau prinşi în întrecere. În orele de lucru Obogeanu moţăia. Dacă-l vestea careva în miez de noapte că s-a stricat motorul la o sondă şi e nevoie de un electrician, Obogeanu se întorcea pe partea cealaltă şi mormăia:

— Nu-i sonda mea! Lăsaţi-mă!

Zamfirescu rămase rezimat de fereastră, cu privirea pierdută în partea aceea spre care bănuia că s-a îndreptat Obogeanu.

— Zamfirică, băiatule, să trăieşti! se auzi o voce bărbătească

Zamfirescu se întoarse domol. În dormitor intraseră vreo patru flăcăi, cu un acordeon.

— Nu-mi arde de cîntat, mormăi Zamfirescu.

Ceilalţi aprinseră lumina şi se apropiară.

— Iar strîmbi din nas? îl întrebă Chejnoiu Toma. Măi, Zamfirică, băiatule, apucă necazurile de guler şi trînteşte-le de pămînt. Hai să cîntăm. Dă-i drumul, ţigane!

„Ţiganul", un băiat supt la faţă cu nasul ascuţit şi ochii de veveriţă, chinui un pic armonica dar văzîndu-l pe Zamfirescu bosumflat, făcu un gest de lehamite şi zise sec:

— Boierul clocoteşte, mă îngheaţă cu privirea. Mă dau bătut! şi lăsă să-i scape armonica pe pat.

Ceilalţi rîseră şi tăbărîră asupra lui Zamfirescu. Acesta se apără cu mîinile şi se retrase într-un colţ, rugîndu-i să-l lase în pace. Chejnoiu Toma, şeful secţiei de electricieni îl întrebă îngrijorat ce are. Zamfirescu ridică din umeri.

— Măi Zamfirică, nu te fă cu nărav! Cînd e de glumă, glumim dar acuma te rog să-mi spui ce ai. Ce te doare.

— Ce să mă doară! Degetul âl mic...

— Nu fi obraznic!

Zamfirescu, ruşinat, se învîrti pe loc, scormonind cu privirea podelele spălate cu motorină.

— Vorbeşte Zamfirică...

— Tovarăşe Chejnoiu, izbucni el, de ce unii oameni sînt... sînt... sînt porci! işi descărcă, în sfîrşit, năduful.

— Care anume? întrebă Chejnoiu zîmbind.

— Obogeanu! răspunse celălalt, iritat. Ăsta mi-a fost prieten. Ăsta nu mai ştie acuma nici de organizaţie, nici de partid... de nimic. Ăsta putrezeşte de lenevie...

— Şi tu eşti de vină! sări Chejnoiu. L-ai scăpat din mînă.

— Da, sînt de vină! Altceva nu mai ştiţi, decît să-mi spuneţi că sînt de vină! Comitetul U.T.M. mă trage la răspundere, dumneata la fel. Toţi mă scărmănaţi. Eu ce să fac? Am să-mi iau şi eu cîmpii. Mă duc unde mă îndeamnă doi ochi. Nu-s prost să mai stau aici.

— Măi Zamfirică, hai să vorbim ca oamenii.

— Ca oamenii vorbim. Dacă alţii îţi rîd în nas cînd le vorbeşti de întrecere şi apoi se apucă să joace barbut, atuncea nici eu nu-s prost să mă mai zbat. De pomană mă zbat. N-am o mie de mîini. Gata. Să mai îndrăznească cineva să mă cheme la sonde inafara lucrului! Îi arăt eu! Nu-s sluga nimănui!

— Măi Zamfirică, spune Chejnoiu, mîngîindu-i părul zbîrlit, nu vorbi prostii. Vrei să-ţi furi singur căciula. Nici tu nu crezi ce spui.

— Lasă-mă!

— Măi Zamfirică, nu te fă cu draci. Du-te şi te culcă, să te linişteşti.

— Mă culc dacă vreau eu...

— Hai Zamfirică, nu mai vorbi de pomană. Tu eşti băiat bun...

— Eu sînt bun numai dracul e rău că...

Zamfirescu, cu ochii roşii de mînie, se duse la pat şi se înveli cu pătura, aşteptînd ca ceilalţi să plece. Parcă în ciuda lui „ţiganul" slobozi armonica şi băieţii începură să cînte cu voci pline, pătimaşe:

„Foaie verde de secară,
Nană, nană"
„Vino cînd se lasă seară,
Nană, nană"

În fiecare seară, după lucru, electricienii se strîngeau în dormitorul lui Zamfirescu şi petreceau cîteva ceasuri în cîntec şi joc. Alteori, Zamfirescu îşi înălţa vocea lui de tenor, înăbuşindu-le pe ale celorlalţi, apoi juca cu Chejnoiu o învîrtită or un cazacioc. Cîtă vreme a fost în şcoală, la Sibiu, nu l-a întrecut nimeni la cîntece şi dansuri.

În cameră mai intrară cîţiva flăcăi, de la foraj. Se lipesc de calorifer, să se dezmorţească, apoi se prind în horă. Chejnoiu înghesuie paturile, să aibă loc jucătorii. Zamfirescu stă sub pătură şi-şi muşcă degetele, să nu-l ia gura pe dinainte şi să înceapă să cînte. Acuma, după ce i-a refuzat pe băieţi, e tîrziu să se mai scoale „Fir-ai tu de rîs Florică, gîndeşte cu amărăciune. Tu o să-mi mănînci zilele. Lasă, pun eu şeaua pe tine şi dacă nu te-oi face om, să-mi zici cuţu. Măi Florică, tu ştii ce-i aia întrecere? Tu ştii, derbedeule, că ne facem de rîs în ţara întreagă, dacă pierdem întrecerea?"

În geam se aud ciocănituri puternice, nervoase. Zamfirescu uită şirul gîndurilor. Pricepe despre ce-i vorba dar nu scoate capul de sub pătură. Tace, aşa, de-al dracului. Ciocăniturile se repetă. Zamfirescu se întoarce pe partea cealaltă, dar în acelaşi timp simte cum îl cuprinde îngrijorarea. „Ce s-o fi întîmplat?" În dormitor intră un bărbat în vîrstă, plin de noroi.

— Zamfirescule, strigă, hai că se curăţă sonda! Se duce sonda, haide! Zamfirescule, te-ai încălţat?

Omul tremură de teamă şi oboseală. A venit într-un suflet. Ridicîndu-şi pantalonii, mai strigă odată:

— Zamfirescule...

Hora se destramă şi băieţii rămîn nedumeriţi.

— Ce-i? întrebă Zamfirescu scoţînd capul de sub pătură.

— Pe dracu! S-a aprins motorul la 273.

— Aveţi electrician pe Obogeanu! mormăie Zamfirescu, sculîndu-se şi căutîndu-şi pantalonii.

— Haide, se repezi celălalt la el inebunit.

Într-un minut, Zamfirescu îşi trage pufoaica şi cizmele de cauciuc. Caută căciula, dar n-o găseşte. Se repede la Chejnoiu, îi smulge şapca din cap şi, ieşind, aleargă buimac peste cîmp, către sonda 273. Ploaia a încetat, dar e întuneric. Zamfirescu calcă în băltoace şi se loveşte de moviliţe de pămînt. Bîjbîie prin noapte ca şi cînd ar avea ochii lipiţi. Deodată răsar flăcări care sparg întunericul, ca nişte suliţi de lumină. Aleargă într-acolo. „Florică, uite ce-ai făcut tu. Florică" bîiguie, gîfîind. Îi vine în minte că de la motorul electric s-ar putea aprinde sonda şi atunci... Alergă, gata să-şi dea suflarea din urmă.

Lîngă sondă nu se află decît Obogeanu cu ochii crescuţi de spaimă, şi încă un flăcău. Dinspre dormitoare vin alţii, chiuind prelung. Zamfirescu trece ca vîntul pe lîngă Obogeanu şi se apropie de motor. „S-a zis cu el" îi trece prin minte şi o durere năprasnică îl sfîşie. Vede nişte grinzi căzute peste motor. Se agaţă de ele şi trage cu disperare. Îşi dă seama că peste motor a căzut o baracă. A bătut vîntul cu putere şi a dărîmat-o. Din pricina asta s-a aprins motorul. Zamfirescu îşi scoate haina şi încearcă să stîrpească flăcările cu ea. Iese un fum gros, albicios.

— Carnetul! ţipă deodată Zamfirescu şi se retrage cîţiva paşi, îngrozit. Haina s-a aprins. Înăbuşă flăcările cu palma. Scotoceşte în buzunar şi scoate carnetul U.T.M. Îl sărută în neştire, apoi îl vîră în sîn. Se repede iar asupra flăcărilor. Vin şi ceilalţi băieţi. Unii cară noroi cu găleţile, alţii apă.

Obogeanu se învîrte pe lîngă ei, besmetic şi plînge sfîşietor. Zamfirescu se face că nu-l bagă în seamă. Flăcările scad, pîlpîie tot mai slab, apoi pier. Zamfirescu abia mai răsuflă. Îi strigă lui Obogeanu:

— Descarcă aparatul, să refac instalaţia! Celălalt îl priveşte prostit.

— Descarcă aparatul, repetă Zamfirescu, mai blînd. Nu vezi că stă sonda de pomană? Haide!

Obogeanu, cutremurat încă de emoţii, se mişcă greu.

— L-ai descărcat? întrebă celălalt, gata să se apuce de lucru.

Obogeanu mormăie ceva. Zamfirescu se apropie de aparat şi încearcă să-l desfacă. În clipa aceea e trîntit la pămînt cu putere, parcă o mie de pumni l-ar fi lovit în faţă, deodată. Cineva scoate un ţipăt scurt, apoi toţi se reped asupra lui Zamfirescu, îi pipăie mîinile şi îşi apropie faţa de faţa lui, să vadă dacă mai răsuflă.

— Zamfirică, omoară-mă, fă-mi ce vrei, ţipă Obogeanu, eu îs de vină. N-am mai ştiut cum să descarc aparatul!

Zamfirescu îi face semn să se depărteze. Celălalt se apleacă şi mai tare asupra lui. Peste un sfert de ceas Zamfirescu începe să refacă instalaţia. Obogeanu se învîrte pe aproape, deschide gura să spună ceva, dar privirea prietenului îl îngheaţă.

— Unde-ai fost cînd s-a aprins motorul? întreabă Zamfirescu.

— Am dormit, spune Obogeanu cu glasul omului care se spovedeşte.

— Du-te şi anunţă sondorii să vină la lucru.

Către dimineaţă, cei doi se îndreaptă spre dormitoare. Zamfirescu merge înainte, tăcut, parcă i s-a înţepenit limba. Obogeanu face cîţiva paşi şi îngaimă:

— Zamfirică... eu...

Zamfirescu păşeşte liniştit, cu gîndurile lui. După cîţiva paşi, Obogeanu iar zice:

— Zamfirică.... eu...

Merg aşa, mai bine de jumătate de kilometru. Obogeanu se simte răscolit şi deodată, dîndu-şi drumul durerii adunate în suflet şi pocăinţii, îl cuprinde pe Zamfirescu în braţe şi-i sărută faţa udă. Celălalt se smuceşte un pic, apoi, cutremurat, se lasă prins în îmbrăţişarea unui prieten regăsit.

— Măi Florică, derbedeule, fă-te om odată!

NICOLAE ŢIC

SCRISOARE CATRE REDACŢIE

Să fie respectat secretul corespondenţei

Scriu de mult timp ziarului „Scînteia tineretului" şi de fiecare dată aştept cu multă nerăbdare răspunsurile la scrisorile trimise. La un moment dat însă răspunsurile au încetat să-mi mai sosească.

Poate voi primi răspunsurile mai tîrziu — mi-am zis. Însă totul a fost zadarnic. Mă hotărîsem să scriu redacţiei, să întreb care este cauza de nu mi se răspunde, cînd am aflat un lucru care m-a revoltat.

Intr-o zi, tocmai mă întorsesem de la arat. La poarta gospodăriei întîlnesc pe tov. Pop Ion preşedintele comitetului sindical, care îmi spune:

— Ai o scrisoare de la „Scînteia tineretului".

— Unde e tovarăşe Pop? întrebai eu nerăbdător.

— Ei unde!... În mapa tovarăşului director. Am şi citit-o împreună.

— Cum... mi-aţi citit scrisoarea?... Păi nu era plicul închis?

N-am mai aşteptat răspunsul şi am plecat la tovarăşul director Ilie Marin. Acesta mă ascultă fără să ridice privirea din hîrtiile ce le avea în faţă. Apoi destul de indiferent îmi răspunse:

— Am dat-o secretarei Dobrică Paula care dealtfel mi-a arătat scrisoarea destinată ţie. Ia-o de la ea.

Biroul secretarei nu era departe. Am intrat şi m-am adresat direct:

— Dă-mi te rog scrisoarea de la „Scînteia tineretului".

— Care scrisoare?... N-am nici o scrisoare, mi-o taie ea.

— Cum nu ai? Tovarăşul director mi-a spus că ţi-a dat-o în mapa cu scrisori. Atunci fără să mai spună nimic, Dobrică Paula scoase dintr-un sertar o hîrtie împăturită în patru şi mi-o aruncă în nas spunîndu-mi: na, asta ţi-e răspunsul.

Cum ăsta... păi plicul... dar plicurile dinăuntru unde sînt?

În timpul acesta secretara îşi făcu de lucru şi nu-mi mai răspunse nimic.

Iată aşa se întîmplă la noi la G.A.S. Găeşti cu scrisorile adresate tinerilor. Este oare just acest procedeu? Este permis cuiva să-mi deschidă scrisorile şi să le citească?

Corespondent
STANCU DOBRIAN

NOTA REDACŢIEI

Un tovarăş din cadrul redacţiei s-a deplasat la G.A.S. Găeşti secţia Cuparu. Aici, analizîndu-se situaţia, s-a constatat că secretara Paula Dobrică desface plicurile corespondenţilor de presă şi chiar corespondenţele ce vin pentru organizaţiile de masă din gospodărie. La fel a făcut şi cu scrisoarea adresată tovarăşului Stancu Dobrian. La fel a procedat şi cu scrisorile adresate tractoristului Geru Ion şi tovarăşului Pop Ion, preşedintele sindicatului.

Cu toate că tovarăşul director Ilie Marin a cunoscut faptul că secretara deschide corespondenţa, nu a luat nici o măsură. Mai mult, în cazul de faţă şi-a permis să citească şi să comenteze scrisoarea trimisă de redacţie corespondentului Stancu Dobrian.

Deoarece Constituţia R.P.R. prevede că secretul corespondenţei este ocrotit de lege, rămîne ca organele în drept să ia măsuri împotriva acelora care încalcă legile statului nostru.

Pionierii şi şcolarii sădesc pomi

TG. MUREŞ (de la corespondentul nostru). — Pionierii şi şcolarii de la Şcoala de 7 ani din comuna Livezi raionul Ciuc, s-au angajat să planteze pe ambele părţi ale şoselei ce duce de la Livezi la Mihăileni, puieţi de brazi. Pînă acum ei au săpat peste 120 de gropi, iar puieţii vor fi plantaţi o parte în toamna acestui an înainte să cadă zăpada, iar restul la primăvară.

Cu multă însufleţire au participat la sădirea pomilor pionierii şi şcolarii din comuna Peţelea raionul Reghin. Ei s-au angajat să planteze pe o lungime de 2 km. a şoselei naţionale ce duce la Reghin, puieţi de meri şi nuci. De acum ei au trecut la realizarea angajamentelor luate, săpînd gropile necesare şi odată cu aceasta au început să planteze şi pomi.

PRINŞI ASUPRA FAPTULUI

E comună mare Măldăenii. Cuprinde două sate cu întinsură multă şi cîteva mii de oameni. Dar ce sare de oameni sînt unii din ei! Dacă de pildă un cîine şi-ar înfige colţii în pulpa lui Marin Cuţă sau a lui Velea Pătrăşcanu, javra ar crăpa numaidecît de turbare.

În virtutea legilor nescrise ale pămîntului, chiaburii din Măldăeni nu-şi scot ochii unii altora (ceea ce adevereşte încăodată zicala cu corbii) şi fiindcă se aseamănă se adună. Marin Cuţă şi Velea Pătrăşcanu n-au călcat nici ei această rînduială şi cum s-a brodit ca unul să aibă fecior de însurat, iar altul fată mare, s-au încuscrit. Ei, ş-apoi e ştiut că rudele au datoria sfîntă să s-ajute cum pot mai bine la vreme de ananghie.

— Măi, se plîng ăştia doi uneori cui şade să-i asculte: n-am fărîmat şi n-am înghiţit om, atunci ce-au comuniştii şi săracanii cu noi?

— Poate că se gîndesc la anii cînd v-aţi rotunjit averea, le răspund unii mai colţaţi. S-or fi întrebînd cum ai adunat tu Marin Cuţă 16 hectare, 2 batoze, 2 locomobile şi 2 tractoare, iar tu Velea Pătrăşcanu 21 de hectare şi altele.

— Eh, ce-a fost odată! zic chiaburii. Pe noi nu ne duce mintea la ce-a fost.

Dacă e aşa să-i credem că au mintea scurtă şi să vorbim numai de prezent.

În vara aceasta, Velea Pătrăşcanu, datorînd statului 6847 kg. grîu şi 3400 kg. restanţe din anul trecut, şi-a zis privind la şura de snopi: „Nici mie, nici lor, pulberea şi scrumul să se aleagă din ea".

Şi în timp ce ţăranii muncitori de la aria nr. 2 munceau cu entuziasm să termine treierişul, chiaburul aştepta.

— Lasă, le spunea el tovarăşilor de la sfatul popular, lasă numai să vină cuscrul Marin cu batoza lui de la Dobroteşti şi am să treier atunci.

„Milostivi" din fire şi „înţelegători", tovarăşii de la sfatul popular au încuviinţat.

Marin Cuţă s-a întors de la Dobroteşti şi pe loc a tras batoza lîngă şura lui Pătrăşcanu care rămăsese izolată într-o lăture a ariei şi a început să-i treiere grîul.

Văzîndu-i porniţi la muncă, tovarăşul Pleşu Dumitru, delegat din partea sfatului popular la aria nr. 2, a plecat liniştit să cerceteze cum merge lucrul la celelalte batoze.

Chiaburii, se pare, atît au şi aşteptat. Abia dacă a făcut delegatul 200 de paşi că în vîrful şurii au şi izbucnit suluri de fum şi limbi de flăcări. Nu sufla vîntul, dar pălălaia s-a întins cu o iuţeală nemaipomenită, prefăcînd în scrum şura întreagă şi batoza. Focul n-a putut fi stins (chiar dacă ar fi încercat careva s-o facă, degeaba s-ar fi străduit, căci nimeni nu se îngrijise să fie instalat dinainte un pichet de incendiu).

— Apoi ce vină să avem noi, s-au văicărit chiaburii, a sărit o scînteie de la tractor şi gata focul.

— Dar de ce n-a sărit mai Marin Cuţă în coasta şurii şi s-a suit tocmai în vîrf unde se afla fecioru-tu?

— Nu ştiu şi nu mă întrebaţi. Mie să facă bine ADAS-ul să-mi plătească despăgubire pentru batoză...

Cetăţeni „cum se cade" Marin Cuţă şi Velea Pătrăşcanu n-au fărîmat şi n-au înghiţit om; atunci ce-au comuniştii şi sărăcanii cu ei? Aşteptînd la loc sigur pentru a da socoteală poporului muncitor pentru faptele lor, chiaburii vor avea desigur timp să-şi răspundă la această întrebare.

Întîmplarea de mai sus ridică însă o nedumerire: cum munceşte organizaţia U.T.M. din comună pentru ridicarea spiritului de vigilenţă al tineretului?

S-ar putea crede că organizaţia de U.T.M. s-a preocupat cît de cît de această problemă. Nici pe departe. Se pare că nu are cine să se ocupe. Secretarul? Păi aşa ceva nu există la Măldăeni. A fost cîndva un secretar, dar de, omul a plecat din comună. Unde, nimeni nu ştie. A rămas, bineînţeles, comitetul. „A rămas" e şi aceasta un fel de a vorbi, fiindcă de fapt comitet nu există. Dintre toate a rămas pe picioarele lui doar sediul comitetului. O firmă ştearsă îi trădează existenţa chiar în centrul comunei. Pe uşă atîrnă un lacăt greu de două ocale. Asta ca să nu fie tulburată activitatea păianjenilor care au deschis înăuntru atelier de ţesătorie. Aproape de sediu e şi sfatul popular. Ei, aici se întîmplă să dai peste un membru al comitetului. Acesta e tovarăşul Tobă Florea secretar al sfatului popular. Voinicos flăcău, nimic de zis. Munceşte de-şi frînge spinarea şi într-o parte şi în alta. La sfat se ceartă omul cu toţi cîţi îl bîrîie la cap. Pe unii îi repede, pe alţii nu, după caz şi persoană. A venit odată un deputat al sfatului să ceară o dovadă de fabricat rachiu.

— N-am tovarăşe, vino altădată. Lasă, nu mai faceţi rachiu, că nu-i prăpăd.

Dar peste un ceas unul din chiaburii din comună a primit dovadă de fabricat chiar din mîna secretarului.

Griji, nevoi, dureri, necazuri cîte n-are pe cap utemistul Tobă Florea! Îi lipseşte numai ceva: „timpul liber" ca să se ocupe şi de organizaţia U. T. M. E drept, prinde el cîte o clipă liberă, dar atunci are altele de făcut: stă la taclale cu feciorul chiaburului Radu Ciurea.

Despre toate astea, Comitetul raional U.T.M. Roşiori de Vede ştie. I-am ruga însă pe tovarăşii de la comitetul raional să nu se mulţumească numai cu asta ci să ia măsuri rapide pentru întărirea comitetelor organizaţiilor U. T. M. acolo unde se simte nevoia.

FANUŞ NEAGU

Noi premiere la Opera romînă de stat din Cluj

În repertoriul pentru stagiunea teatrală 1954—1955 Opera romînă de stat din Cluj a înscris noi premiere.

În prima jumătate a lunii noiembrie se va prezenta opera „Povestea ţapului" de compozitorul clujan Max Eizikovici, iar în luna decembrie va fi prezentat într-o nouă montare, baletul „Coppelia", realizat în direcţia de scenă a maestrului de balet Anton Moravski şi sub conducerea muzicală a dirijorului Alexandru Taban, laureat al Premiului de stat. Tot în această stagiune va fi prezentat baletul în 3 acte „Esmeralda" de Pouni, şi opera romînească „Plutaşii de pe Bistriţa" de Filaret Barbu, laureat al Premiului de stat. În prezent, colectivul operei studiază posibilitatea realizării în noi montări a operelor „Boema" de Puccini, „Trubadurul" de Verdi şi altele.

Ajutor preţios

Gospodăriile agricole de stat din Banloc şi Sînandrei au primit zilele trecute un preţios ajutor în muncile agricole de toamnă. Studenţii anului I ai Institutului Agronomic din Timişoara, împreună cu corpul profesional au venit în aceste gospodării pentru a face practică în legătură cu aplicarea metodelor agrotehnice pe care le-au studiat şi în acelaşi timp să contribuie la muncile agricole de toamnă.

În acelaşi scop au plecat la gospodăria de stat Beşenova Nouă, elevii din anii III şi IV ai Şcolii medii tehnice veterinare din Timişoara, la gospodăria de stat Buziaş şi în comunele Bacova şi Niţchidorf, elevii Şcolii medii tehnice de ameliorări agricole din Timişoara, iar la gospodăria de stat Sînandrei peste 1500 de elevi şi eleve de la liceele „Nikos Beloiannis", liceul de băieţi nr. 2, liceul de fete şi liceul mixt maghiar din Timişoara.

Pînă cînd perioada de acomodare?

S-a vorbit mult de la începutul anului şcolar şi se vorbeşte şi acum că este necesar ca studenţii să desfăşoare un studiu temeinic din primele zile de facultate. Organizaţiile U.T.M. din şcoli şi facultăţi s-au angajat să sprijine efectiv traducerea în viaţă a acestei sarcini.

Asemenea angajamente şi-a luat cu siguranţă şi organizaţia U.T.M. a Institutului Politehnic Timişoara. Angajamentele însă au rămas deocamdată vorbe.

Dintr-o vizită la căminul de fete al Institutului şi la unul din căminele de băieţi, s-a putut constata că marea majoritate a studenţilor nu-şi folosesc aşa cum trebuie timpul liber, comitetul U.T.M. nepreocupîndu-se să facă un program de studiu şi să controleze respectarea lui. De aceea studenţii lucrează dezorganizat, cea mai mare parte a timpului pierzînd-o cu alte ocupaţii. La căminul de fete, de pildă, într-una din zile, în sala de lectură, la orele 17 şi 30 de minute, cînd este timpul cel mai potrivit de studiu, nu învăţau decît două studente din anul I al Facultăţii de chimie industrială.

În camere erau de asemenea puţine acele studente care studiau: unele erau plecate în oraş, altele aveau diverse ocupaţii. Maria Taulia depăna lînă Trifan Claudia, Csefay Ştefania şi Furnea Ana dormeau. După ele n-aveau nimic mai bun de făcut; a doua zi nu aveau seminar şi pentru ce să înveţe cu două zile înainte? Ligia Puta scria o scrisoare urgentă deşi a doua zi avea seminar la matematică, iar Eugenia Iamboi citea un roman din literatura decadentă.

O situaţie proastă în această privinţă era şi la căminul de băieţi al Facultăţii de mecanică, cu deosebire că aici nu există sală de lectură, clubul e închis, iar în camere domneşte în voie dezordinea. În cele aproximativ 10 camere vizitate, doar trei studenţi învăţau. Ce făceau ceilalţi? Într-o cameră se juca şah, în alta un student scria o scrisoare, alţii discutau, cîţiva dormeau. Cei mai mulţi erau plecaţi în oraş.

Cînd învaţă aceşti studenţi? — se întreabă oricine găseşte o asemenea situaţie Tov. Marcus A., secretarul vechiului birou U.T.M. al Facultăţii de mecanică, a răspuns acestei întrebări: „Seara, mai bine zis noaptea, e mai linişte şi 6 ore de somn ajung". Ciudată concepţie!

Biblioteca institutului este ceva mai privilegiată decît căminele. În sală sînt 40-50 studenţi care studiază, fac conspecte sau transcriu notiţe. Dar şi aici — după spusele bibliotecarei — trebuie să vii în plină sesiune de examene dacă vrei să găseşti toate locurile ocupate.

Numai atît şi ar fi suficient să-ţi dai seama că în rîndul studenţilor de la Institutul politehnic nu domneşte o atmosferă de studiu. Şi studenţii recunosc aceasta. „Aşa e doar totdeauna prima lună — se consolează pînă şi studentul fruntaş la învăţătură, Roth Tiberiu. — La cursuri se fac numai generalităţi şi introduceri în materie. Ce să-nveţi?"

Cum este şi firesc, rezultatul unei asemenea concepţii, larg răspîndită, nu poate fi de loc bună. Seminariile dovedesc cu prisosinţă acest lucru.

Iată de pildă, seminarul de geometrie descriptivă de la grupa III-a a anului I al Facultăţii de chimie industrială. Studenţii sînt scoşi la tablă, răspund cîte ceva dar se încurcă, n-au siguranţă în răspunsuri. Studentul Dionisie Vidu nu ştie mai de loc. N-are nici de unde să ştie, dacă n-a învăţat. Şi acelaşi lucru s-a întîmplat cu mulţi alţii din această grupă. Dacă îi întrebi de ce nu au învăţat, îţi răspund aşa cum a răspuns studenta Dita Varsány şi cum gîndesc şi alţi studenţi din anul I:

„La facultate e altfel decît la şcoală! Dacă nu înveţi azi, înveţi mîine. Note nu se pun la seminarii şi pînă ne vom obişnui să învăţăm şi fără note, mai trece timp".

Ce a făcut organizaţia U.T.M. pentru a determina o schimbare în mentalitatea studenţilor din anul I, care găsesc că singura deosebire între un elev şi un student este aceea că primului i se pun note ori de cîte ori e ascultat, iar celuilalt i se pun calificative numai la examene?

Consfătuirea în care li s-a vorbit studenţilor despre metodele de studiu ale celor mai buni, a fost utilă dar nu suficientă pentru a lămuri studenţilor noi veniţi în facultate de ce şi cum trebuie să înveţe.

După cei din vechiul comitet U.T.M. sînt cauze obiective pentru care o serie de studenţi nu folosesc timpul de studiu pentru învăţătură, nu frecventează cursurile sau lipsesc de la seminarii. Sînt vinovaţi pentru aceasta Ministerul Învăţămîntului, rectoratul şi decanatele, spun ei.

E drept, aceste foruri sînt răspunzătoare pentru felul defectuos cum s-a organizat munca de la începutul anului pentru faptul că nu au asigurat buna desfăşurare a cursurilor şi seminariilor şi au permis studenţilor să folosească timpul de studiu la voia întîmplării. Rectoratul a făcut graficele de studiu şi fişele individuale, dar acestea stăteau la secretariat.

Organizaţia U.T.M. nu trebuia să aştepte ca împotriva chiulangiilor, a restanţierilor care au lipsit toată sesiunea de restanţe nemotivat de la cursuri, împotriva acelora care-şi pierd timpul şi nu învaţă pe motiv că prima lună este „perioadă de acomodare", să ia măsuri ministerul, rectoratul şi decanatele. În Institutul Politehnic sînt sute de utemişti, o forţă cu ajutorul căreia comitetul organizaţiei U.T.M. putea şi poate influenţa în bine munca de învăţătură. El putea cu ajutorul celor mai buni utemişti să antreneze pe studenţi pentru a lucra după planuri individuale de studiu, să-i controleze de respectarea acestor planuri.

Pregătirea profesională a utemiştilor şi studenţilor şi întreaga lor activitate trebuie ridicată la nivelul condiţiilor create, la nivelul cerinţelor Aceasta se poate face numai introducînd o disciplină de studiu, asigurînd ca fiecare ceas să fie folosit de studenţi pentru îmbogăţirea cunoştinţelor şi nu numai în preajma examenelor.

L. LUSTIG

LUNA PRIETENIEI ROMÎNO-SOVIETICE

VIZITELE DELEGAȚILOR

Ziarista M. Z. Ianciuk, membră a delegației sovietice sosite în țară cu prilejul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, în vizită la F. C. „Gh. Gheorghiu-Dej" din Capitală.

★

Luni dimineața au sosit la Iași, M. A. Kveselava, președintele consiliului de conducere al Asociației gruzine pentru relațiile culturale cu străinătatea, S. F. Bondarciuk, artist al poporului al U.R.S.S. de mai multe ori laureat al Premiului Stalin, și M. Z. Ianciuk, ziaristă, redactor șef adjunct al revistei „Femeia sovietică", membri ai delegației sovietice care ne vizitează țara cu ocazia Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice. Membrii delegației au fost însoțiți de E. N. Tihonov, reprezentant permanent al VOKS-ului în R.P.R., și de Nicolae Teșa, secretar al Consiliului General A.R.L.U.S.

În gara Iași, frumos pavoazată cu lozinci și drapele sovietice și romînești, oaspeții au fost întîmpinați de numeroși muncitori, de oameni de știință, artă și cultură, de studenți și elevi.

În numele oamenilor muncii din orașul Iași, tov. Ion Niculi, președintele comitetului executiv al sfatului popular orășenesc, a adus membrilor delegației sovietice un cald salut de bun sosit. A răspuns M. A. Kveselava.

În cursul dimineții, membri ai delegației sovietice au vizitat Arhivele statului, biblioteca centrală universitară „N. Bălcescu", universitatea „Al. I. Cuza", biserica Trei Ierarhi, iar după amiază, atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie". M. A. Kveselava a avut o întîlnire la Facultatea de filologie a Universității ieșene cu cadre didactice din învățămîntul superior și numeroși studenți. S. F. Bondarciuk s-a întîlnit cu oameni de teatru din localitate la Teatrul Național, iar M. Z. Ianciuk s-a întîlnit, la fabrica „Țesătura" cu muncitori, tehnicieni și funcționari din fabrică.

Seara, la cinematograful „M. Gorki", S. F. Bondarciuk a asistat la prezentarea filmului „Taras Sevcenko". (Agerpres)

★

Luni a sosit la Arad inginerul F. L. Kovaliov, laureat al Premiului Stalin, deputat în Sovietul Suprem al R.S.F.S.R., membru al delegației sovietice care se află în țara noastră cu prilejul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice.

În cursul zilei, F. L. Kovaliov a făcut o vizită la uzinele „30 Decembrie" unde a discutat cu numeroși muncitori și tehnicieni, precum și cu conducătorii întreprinderii, asupra felului cum se aplică metoda Kovaliov în uzină.

Astăzi, oaspetele își continuă vizitele în Arad.

★

P. A. Baranov, membru corespondent al Academiei de Științe, directorul Institutului de Botanică al Academiei de Științe a U.R.S.S., conducătorul delegației sovietice care vizitează țara noastră cu prilejul sărbătoririi Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, a sosit luni la Cluj.

Oaspetele a vizitat filiala din Cluj a Academiei R.P.R. și stațiunea experimentală pomicolă condusă de biologul Rudolf Palocsay, laureat al Premiului de stat.

★

N. K. Serbinovici, miner fruntaș din Donbas, deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S., a fost luni oaspetele muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor de la minele Filipeștii de Pădure din raionul Cîmpina. După ce a vizitat locurile de muncă, N. K. Serbinovici a avut o consfătuire cu mineri fruntași de aici.

Două filme noi

În cadrul „Festivalului filmului sovietic", pe ecranele cinematografelor din Capitală vor fi prezentate în premieră două noi filme artistice „Școala curajului" și „Destinul Marinei Vlasenko".

Inspirat din evenimentele petrecute în perioada războiului civil, filmul „Școala curajului" înfățișează un episod din lupta armatelor roșii împotriva gărzilor albe.

În scene sugestive sînt prezentate minunate figuri de eroi comuniști care au luptat în Armata Sovietică.

Filmul artistic în culori „Școala curajului", realizat în regia lui Vladimir Basov și Mstislav Korceaghin, după scenariul de S. Rozen și K. Semenov, va fi prezentat începînd de marți 19 octombrie la cinematografele Republica și I. C. Frimu.

Tot de la această dată la cinematografele „Patria" și „București" va rula filmul în culori „Destinul Marinei Vlasenko", o producție a studiourilor cinematografice din Kiev, realizat în regia lui I. Smaruk și V. Ivcenko după scenariul Lidei Kompaniej. Rolurile principale sînt interpretate de E. Litvinenko, B. Andreev, T. Konuhova, N. Grițenko, L. Bikov.

Filmul înfățișează înaltul aspect moral și bogăția sufletească a oamenilor sovietici, viața fericită, plină de activitate creatoare a constructorilor comunismului.

Filmul a fost dublat în limba romînă la Studioul de filme documentare și jurnale de actualități „Alexandru Sahia". Dublarea a fost făcută în regia lui Virgil Constantinescu cu concursul actorilor Nana Iancul escu, Titus Lapteș, Florin Scărlătescu, Elena Sereda, Marcel Gingulescu și alții.

(Agerpres)

Noi cărți sovietice în domeniul muzicii

* * *

Prețioase îndemnuri pentru tinerii compozitori

„*A învăța înseamnă a-ți pune neîncetat probleme noi, a nu te mulțumi niciodată cu succesele realizate, a năzui mereu înainte*" iată concluzia ce se desprinde după ce ai citit lucrarea compozitorului sovietic R. M. Glier „*Despre profesia de compozitor și educația tineretului*" publicată recent în Editura „Cartea Rusă".

În lucrarea aceasta, autorul minunatelor opere „Șah-Senem", „Ghiulsana" și „Rachel" al baletelor „Macul Roșu", „Comedianții", „Zaporojenii", „Călărețul de Aramă", ca și al altor lucrări simfonice, împărtășește tinerilor compozitori sovietici crîmpeie din viața sa de student al Conservatorului din Moscova, din bogata sa experiență de creator pe tărîmul componisticei.

Elev al vestiților maeștri ai artei ruse — Arenski, Ippolitov Ivanov, Serghei Taneev, Glier a fost educat din anii uceniciei în spiritul unei munci asidue pentru nobila profesiune de compozitor, profesiune care în afară de talent cere o temeinică însușire a unor profunde cunoștințe ale științei armoniei, polifoniei și a tehnicii componistice.

R. M. Glier a ținut minte în întreaga sa viață cuvintele pe care profesorul S. Smolenski, eminent cunoscător al muzicii populare ruse vechi, le rostea adesea elevilor săi: „*Învățați mai profund, cu mai multă atenție cîntecul popular. În el veți găsi un izvor nesecat de inspirație...*"

Serghei Taneev cerea elevilor săi să studieze în permanență pe Bach, Mozart și Ceaicovski, să scrie ei înșiși neconteni, să nu distrugă nimic, să aibă o atitudine severă, necruțătoare față de lacune, față de lipsa de gust, de măiestrie.

În îndelungata sa activitate de pedagog R. M. Glier a crescut nenumărați maeștri ai componisticei sovietice ca: Prokofiev, Miaskovski, Novikov care au creat valoroase opere artistice.

Conținutul muzicii — ne arată R. M. Glier — îl constituie impresiile din viață, îl constituie gîndurile și sentimentele exprimate cu ajutorul sunetelor. Dacă conținutul lăuntric este sărăcăcios, dacă compozitorul este rupt de viață, iar impresiile sale sînt sărace, superficiale și întîmplătoare muzica va ieși și ea searbădă, lipsită de conținut, toată tehnica se va dovedi a fi de prisos.

Adresîndu-se tinerilor compozitori R. M. Glier, îi cheamă să nu se mărginească la cunoștințele căpătate în Conservator, îi cheamă să lupte pentru însușirea unui larg orizont al gîndirii, pentru o înțelegere profundă a vieții, pentru ca compozitorul să devină un om înaintat al epocii sale. Moravurile compozitorilor trebuie să fie dezbărate de rămășițele atît de dăunătoare ale boemiei; Uniunea Compozitorilor trebuie să dobîndească o atmosferă tovărășească, sănătoasă, care să contribuie la o întrecere firească și rodnică între talente, la promovarea criticii și autocriticii vii, creatoare.

Pentru tinerii noștri compozitori, lectura acestei lucrări va fi un minunat prilej de a sorbi prețioase învățăminte din viața și experiența de decenii a unui remarcabil compozitor sovietic care și-a dăruit toate forțele sale luptei pentru înflorirea artei sovietice.

I. S.

Despre un mare compozitor rus

Puțini sînt iubitorii de muzică din țara noastră care să nu îndrăgească „Dansurile polovțiene" din opera „Cneazul Igor" de Alexandr Porfirievici Borodin, sau să nu fi fost fermecați de frumoasa sa „Nocturnă" (din cvartetul nr. 2 de coarde). Aceste lucrări, care se bucură de o mare popularitate, sînt înscrise adesea în programele concertelor simfonice și ale emisiunilor de radio și, ascultători tot mai numeroși le iubesc. Dar, totodată, sînt puțini cei ce cunosc împrejurările în care au fost compuse și, în general, cine a fost A. P. Borodin, autorul lor. Emisiunile educative ale radioului nostru în primul rînd, unele caiete program de la concertele simfonice, sînt aproape singurele izvoare destul de limitate și ele — ce stăteau pînă de curînd la îndemîna celor care doreau să cunoască viața și activitatea lui A. P. Borodin.

Iată de ce apariția în traducere romînească în Editura „Cartea Rusă" a unei lucrări despre marele compozitor rus trebuiește salutată cu bucurie. Monografia „Borodin" de T. Popova, scoasă de curînd de sub tipar de editura Cartea Rusă, a apărut în originalul rus în cadrul colecției „Biblioteca școlară" dar, de fapt, interesul viu pe care-l trezește la oricare cititor, face ca această lucrare să depășească cu mult cadrele „școlare". Este o povestire artistică, foarte atrăgătoare, scrisă cu mult talent și pe baza unei vaste erudiții, în care se desprinde firul vieții acestui mare compozitor.

Prin numeroasele amănunte despre creația, activitatea și viața sa personală trece ca un fir roșu puternicul patriotism al lui Borodin, caracterul progresist al gîndurilor și faptelor sale. Avem în față o povestire pasionantă despre îndrăzneala în creație și în activitatea obștească, despre lupta pentru înflorirea artei muzicale ruse.

Lectura cărții este cît se poate de ușoară. Împărțirea ei foarte înțeleaptă. Îl cunoaștem mai întîi pe Borodin student, atras cu egală putere de muzică și de chimie. Aflăm apoi cum s-au scurs primii ani ai copilăriei sale, cum a început el să compună, să lucreze cu M. A. Balakirev, cum a intrat în vestitul grup al „celor cinci" (Balakirev, Mussorgski, Rimski-Korsakov, Kui și Borodin) care au dus faima muzicii ruse departe, dincolo de granițele patriei lor. Îl putem urmări pe Borodin în viața de toate zilele, la spital, la Academia Medico-Chirurgicală și acasă.

Lucrarea conține și o serie de exemple muzicale, ușoare de cîntat, care îl pot ajuta pe cititor să-și întregească imaginea despre creația marelui compozitor.

Publicarea cărții „Borodin" de T. Popova este o inițiativă prețioasă a editurii „Cartea Rusă". Începutul bun făcut cu tipărirea lucrării „Ceaicovski despre operă" este astfel continuat.

Iubitorii de muzică așteaptă traducerea de noi lucrări din limba rusă. Ei sînt interesați să citească lucrări ale muzicologilor sovietici despre principalele probleme ale dezvoltării muzicii în U.R.S.S., lucrări de popularizare a cunoștințelor muzicale, alte lucrări despre marii clasici ai muzicii ruse Glinka, Dargomijski, Ceaicovski, Mussorgski, Rimski-Korsakov, ș. a.

Nevoia acestor cărți se face simțită crescînd în zilele noastre, cînd procesul pătrunderii muzicii în mase din ce în ce mai largi se desfășoară furtunos, cînd compozitorii, interpreții și muzicologii noștri luptă pentru triumful realismului socialist în muzica romînească.

C. T.

Spectacolul dat de artiștii sovietici la Bicaz

Capella emerită de stat de banduriști din R.S.S. Ucraineană a sosit sîmbătă la Bicaz.

În cursul zilei, oaspeții au vizitat șantierele hidrocentralei „V. I. Lenin". Seara, Capella emerită de stat de banduriști din R.S.S. Ucraineană a dat un spectacol în sala clubului central al hidrocentralei în fața a aproape 1000 de oameni ai muncii de pe șantiere.

Minunatele cîntece interpretate de artiștii ucraineni au fost răsplătite cu îndelungi aplauze.

Impotriva formalismului în trecerea normelor G.M.A.

În condițiile create de regimul de democrație populară, atragerea maselor în mișcarea de cultură fizică și sport a devenit o problemă de stat, o problemă deosebit de importantă. În ansamblul activității sportive, un rol hotărîtor îl are complexul sportiv G.M.A. Introdus în țara noastră, după experiența mișcării de cultură fizică și sport din U.R.S.S. el a devenit baza pregătirii fizice multilaterale a celor ce muncesc din țara noastră. Acest lucru îl ilustrează numeroșii purtători ai insignei G.M.A. și F.G.M.A.

Deși în munca de pregătire și trecere a normelor G.M.A. s-au obținut în ultimul an unele realizări, trebuie menționat faptul că din păcate calitatea pregătirii purtătorilor insignei nu se ridică încă la nivelul cerințelor și posibilităților create.

În trecerea normelor G.M.A. racila cea mai frecventă întîlnită în momentul de față în cadrul colectivelor sportive o constituie formalismul. Acesta se manifestă în primul rînd în pregătirea aspiranților G.M.A. Această pregătire ar trebui să asigure aspiranților formarea deprinderilor de bază, perfecționarea lor, contribuind la însușirea de către aspiranți, a unei tehnici elementare pentru diferitele probe sportive. Organizînd în mod sistematic pregătirea aspiranților pentru trecerea diferitelor probe G.M.A., se asigură acestora o dezvoltare fizică multilaterală.

Este însă cu totul de neadmis — și aici se dovedește însăși lipsa de orientare a cadrelor de specialitate și a conducerilor unor colective sportive — de a supune noul aspirant imediat efortului maxim, necesar pentru a-și trece în prima zi standardul uneia sau chiar mai multor probe. Această înțelegere și aplicare greșită a principiilor de antrenament, făcînd apel în mod exagerat la resursele fizice ale tînărului aspirant, îl obosește inutil. Din această cauză o mare parte dintre aspiranți nu mai reiau antrenamentele și nu-și mai trec normele. Exemple în această direcție oferă antrenorii Fera Lazăr (București) Beffa (Ploești) cît și Lengheriu (Timișoara) care nu au reușit să pregătească membrii secțiilor respective în mod suficient sau deloc pentru trecerea normelor G.M.A.

Examenul de control G.M.A. are o mare însemnătate pentru aspiranți. Prezentarea în fața comisiei de control G.M.A. trebuie considerată atît de aspiranți cît și de comisiile colectivelor sportive drept un moment important, de verificare a eficacității muncii de pregătire dusă de antrenori și instructori. Această probă, controlul, este însă desconsiderată neprincipial de multe colective sportive și organizații U.T.M., care în goană după îndeplinirea cifrelor de plan, minimalizează însemnătatea acestui control. Așa se explică de ce aspiranți ai colectivului sportiv Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii", Locomotiva C.F.R. sau altele, au fost respinși la examenul de control, neputînd face față cerințelor regulamentare.

Principalul aport în pregătirea calitativă a aspiranților îl au antrenorii și profesorii de educație fizică. Chiar în colectivele sportive unde nu există secții de pregătire fizică generală, rolul cadrelor de specialitate nu este cu nimic mai prejos. Antrenorul — prin pregătirea și cunoștințele sale — trebuie să ajute din plin activitatea G.M.A. El trebuie să privească rîndurile aspiranților G.M.A. ca un nesecat izvor de cadre, care vin să completeze în viitor numărul sportivilor fruntași ai colectivului. Dar atingerea măiestriei sportive — și acest lucru trebuie să fie clar atît aspirantului cît și antrenorului — nu se poate realiza decît printr-o pregătire multilaterală, temeinică, asigurată prin cele trei grade ale complexului G.M.A. Mulți dintre antrenori, nechibzuind asupra acestor principii sau nepătrunzînd în conținutul lor, tratează cu o condamnabilă nepăsare pregătirea sportivilor.

Antrenori ca Hocșari (Timișoara), Scăleșteanu (Ploești) și alții nu se pot mîndri cu munca depusă pentru inițierea sau instruirea multilaterală a tinerilor aspiranți în cadrul complexului sportiv G.M.A. În această direcție slăbiciunea este și a comitetelor C.F.S. și a organizațiilor U.T.M. care nu controlează și îndrumă munca tehnicienilor într-un mod corespunzător. Este clar că fără contribuția cadrelor de specialitate pregătirea temeinică a aspiranților nu se poate ridica la un nivel satisfăcător.

Pregătirea temeinică și în genere calitatea activității G.M.A. mai are și aspectul urmărit prin existența legăturii organice a celor trei grade în care fiecare reprezintă o treaptă superioară atît ca cerință cît și din punct de vedere al cunoștințelor tehnice și teoretice însușite de către aspiranți. De acest fapt trebuie să țină seama, cu precădere, comisiile de control G. M. A. și cele de pregătire și examinare G.M.A. Ele nu au numai rolul de simple organe statistice și organizatorice — ci trebuie să urmărească îndeaproape formele și metodele de pregătire și verificare ale aspiranților, ajutînd efectiv și în rezolvarea problemelor tehnice. Ele trebuie să fie acel zid de care să se lovească intențiile neprincipiale de denaturare a conținutului complexului, ale unor colective sportive.

În această direcție comisia de control G.M.A. a raionului Lenin dovedește puțină exigență și legătură cu masele de sportivi în scopul îndrumării lor. Unele comitete raionale C.F.S. se fac și ele răspunzătoare încurajînd uneori prin pasivitate sau neintervenție hotărîtă abaterile de la regulament. De pildă, comitetul regional C.F.S. din Regiunea Autonomă Maghiară, deși a constatat că aspirantele Iakobos Klara și Bogos Terez (la G.M.A. gradul II) nu au îndeplinit performanța necesară obținerii normei de schi, a înaintat totuși formele pentru eliberarea brevetelor și insignelor.

Treapta superioară a activității G.M.A. o reprezintă gradul II. Posedînd un număr mult mai mare și variat de probe, cuprinzînd pe o scară mai largă formarea deprinderilor și permițînd dezvoltarea unor probe care deocamdată se practică de un număr restrîns de sportivi, gradul II al complexului se îmbină în mod armonios cu clasificarea sportivă.

Aceasta presupune din partea aspiranților o pregătire anterioară temeinică, pe de o parte, și desăvîrșirea ei prin pregătirea și trecerea normelor gradul II. De aceea nu se poate concepe specializarea într-o ramură sportivă și atingerea unor performanțe de valoare fără o pregătire prealabilă, multilaterală, prin însușirea gradului II. Exemple bune dau în această privință maestrul sportului Petre Zîmbreșteanu, Titus Ozon și alții care și-au trecut cu succes normele, cucerind insigna G.M.A. gradul II.

Nu același lucru se poate vorbi despre Paraschivescu, Barta Christache, Edith Treyball, Medianu, Caralulis și alți sportivi fruntași care subapreciind importanța pregătirii multilaterale nu s-au străduit să obțină insigna.

Este de datoria organizațiilor U.T.M., a comitetelor C.F.S. și colectivelor sportive să lupte din toate puterile împotriva tuturor manifestărilor de formalism care își mai fac loc încă în munca de trecere a normelor complexului G.M.A.

E. WILK

Munca de contractări și achiziții în raionul Dej

Munca de contractări și achiziții de animale se desfășoară într-un ritm susținut și în raionul Dej. Numai de la 1 la 10 octombrie în raion au fost livrate 14 bovine, 20 de viței, 3 porci.

Țăranul muncitor Ioan Botea din comuna Chiuești, a predat zilele acestea o vacă în greutate de 550 kg. de calitatea „grasă" pentru care a primit 2.475 lei. El a cumpărat la prețuri avantajoase 1,500 kg. talpă, trei fuse de piele, 2,500 kg. de bumbac, a fost scutit de 125 kg. de porumb, 38 kg. de carne din cotele obligatorii.

De asemenea, țăranii muncitori Ion Baciu și Ștefan Moldovan din comuna Olpret, au predat doi viței de calitate „grasă" pentru care au primit cîte 1.375 lei, beneficiind totodată de reduceri din cotele de porumb și de lapte.

Importante realizări la contractări și achiziții au obținut și țăranii muncitori din comunele Braniștea, Ciceu-Giurgești și Reteag din raionul Dej.

(Agerpres)

U.R.S.S. PE DRUMUL CONSTRUIRII COMUNISMULUI

N. Teșa
Secretar al Consiliului General A.R.L.U.S.

Poporul sovietic întîmpină cea de a 37-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie cu noi și remarcabile realizări în toate domeniile de activitate. Importanța istorico-mondială a acestui mare eveniment, devine cu fiecare an tot mai evidentă.

„Cu cît se scurge mai multă vreme de la această zi măreață — scria V. I. Lenin — cu atît se vede mai limpede însemnătatea revoluției proletare din Rusia, cu atît mai adînc cugetăm asupra experienței practice a muncii noastre, experiență privită în ansamblul ei".

În cei 37 de ani care s-au scurs de la victoria revoluției socialiste, Uniunea Sovietică a străbătut un drum greu, dar glorios. Sub conducerea Partidului Comunist, oamenii sovietici au creat un stat puternic al muncitorilor și țăranilor, au construit prima societate socialistă din lume, înfăptuind în prezent trecerea treptată de la socialism la comunism.

Partidul Comunist se conduce în activitatea sa după teoria revoluționară înaintată a marxism-leninismului, pornind întotdeauna de la faptul că nu este posibil să construiești socialismul și comunismul, decît sprijinindu-te pe cunoașterea legilor obiective ale dezvoltării sociale.

Sprijinindu-se pe legea economică a concordanței obligatorii a relațiilor de producție cu caracterul forțelor de producție, Puterea Sovietică a socializat principalele mijloace de producție. Ea a predat poporului pămîntul, fabricile, uzinele, minele, băncile, căile ferate etc. În locul vechilor relații de producție capitaliste, în industria sovietică au fost create relații noi, socialiste. Prin aceasta, Puterea Sovietică a pus în concordanță relațiile de producție cu caracterul forțelor de producție.

Industrializarea țării și colectivizarea agriculturii au transformat Uniunea Sovietică în cel mai puternic stat din lume.

Planurile de stat ale Uniunii Sovietice și în general întreaga politică economică a Partidului Comunist sînt îndreptate spre asigurarea creșterii neîncetate a producției socialiste, spre asigurarea satisfacerii tot mai depline a nevoilor materiale și culturale mereu crescînde ale întregului popor. Politica Partidului Comunist este singura politică justă; ea mobilizează poporul sovietic la construirea comunismului.

Sub conducerea Partidului Comunist poporul sovietic merge cu pași fermi pe drumul comunismului și obține an de an succese mărețe. În perioada postbelică economia sovietică a înregistrat o dezvoltare uimitoare. În mod deosebit s-a întărit industria sovietică prin folosirea celei mai avansate tehnici. Electrificarea industriei și agriculturii a căpătat o amploare imensă. Construcțiile marilor centrale hidroelectrice de la Kuibîșev de 2.100.000 kw. și Stalingrad de 1.700.000 kw. cu o producție de energie de 20 miliarde de kw-ore pe an, reprezintă cele mai frumoase realizări de pe fața pămîntului, adevărate opere ale tehnicei mondiale.

Uriașele escavatoare-pășitoare cu cupa de 14 m^3, brațul de 65 m. și greutatea de 1150 tone, avînd instalată la bord centrala electrică de 7000 kw înlocuiesc fiecare munca a 10.000 oameni și aduc un aport esențial la grăbirea executării acestor grandioase lucrări.

Electrificarea constituie baza mecanizării complexe a proceselor muncii, a automatizării și chimizării producției.

Crearea sistemului de mașini automate schimbă în mod radical caracterul muncii, înlocuind munca mai puțin calificată cu munca de calificare înaltă, creează baza tehnică pentru lichidarea deosebirilor esențiale dintre munca intelectuală și munca fizică, creează posibilități nelimitate pentru ridicarea mai departe a productivității muncii sociale.

Uniunea Sovietică este prima țară de pe glob care a construit o fabrică complet automată de pistoane de automobil, în care numeroasele și complicatele operații — de la sosirea lingourilor la executarea completă a pistoanelor, inclusiv controlul și ambalarea lor pentru 11 tipuri de pistoane, este făcută în mod automat de mașinile și agregatele cele mai perfecționate, iar cei cîțiva muncitori, 10 oameni pe schimb, de cea mai înaltă calificare nu fac altceva decît să supravegheze în mod general instalațiile.

O trăsătură caracteristică a bazei industriale a comunismului o constituie larga utilizare a noilor forme de energie.

Știința sovietică a pus stăpînire pe utilizarea energiei atomice în scopuri pașnice și prin aceasta a deschis noi și nemărginite perspective progresului tehnic.

În U.R.S.S., pentru prima oară în lume (la 27 iunie 1954), a fost pusă în funcțiune prima centrală electrică pe bază de energie atomică, avînd o putere de 5.000 kw iar altă centrală, de aproape 20 ori mai puternică, este în curs de realizare.

Uriașe succese au fost obținute în anii de după război și în domeniul agriculturii. Orînduirea colhoznică a crescut și s-a întărit; colhozurile și sovhozurile sînt asigurate cu tehnica modernă, avansată, dispunînd de toate condițiile pentru a îndeplini cu cinste sarcinile trasate de ultimele hotărîri ale guvernului sovietic care au ca scop asigurarea unei dezvoltări considerabile a producției agricole în următorii 2—3 ani.

În 1953, a crescut și s-a întărit baza tehnico-materială a agriculturii. Agricultura sovietică a primit în acest an un număr de 139.000 tractoare cu destinație generală și 18.000 tractoare de prășit, 41.000 combine cerealiere și peste 2.000.000 unelte pentru lucrarea pămîntului, mașini de recoltat, precum și mașini și utilaj pentru fermele de creștere a animalelor.

Transformînd în fapte hotărîrile plenarei din septembrie 1953 ale C.C. al P.C.U.S. armata de zeci de milioane a celor ce muncesc în agricultura sovietică, luptă pentru crearea rapidă, în 2—3 ani, a unui și mai mare belșug de produse alimentare.

Statul Sovietic, sub conducerea partidului lui Lenin și Stalin se îngrijește de bunăstarea oamenilor muncii din U.R.S.S., al căror nivel de viață crește într-un ritm furtunos. Indicele principal al avîntului bunăstării poporului în socialism este creșterea neîncetată a venitului național. În anul 1951, venitul național al U.R.S.S. era mai mare cu 83% decît venitul național din 1940. În socialism, întregul venit național este un bun al oamenilor muncii. Oamenii muncii din Uniunea Sovietică primesc pentru satisfacerea nevoilor lor personale, materiale și culturale aproximativ 3/4 din venitul național, iar restul este destinat pentru lărgirea producției socialiste și pentru alte nevoi de stat și obștești, ceea ce indirect revine tot oamenilor muncii.

Un alt aspect al creșterii salariului real al muncitorilor și funcționarilor și a veniturilor reale ale colhoznicilor este reducerea prețurilor la mărfurile de larg consum. În perioada 1947—1954 prețurile la mărfurile alimentare și industriale au fost reduse de 8 ori consecutiv. În anul 1951, veniturile reale ale muncitorilor și funcționarilor, calculate pentru un om, au fost cu 57% mai mari decît în 1940, iar veniturile reale ale colhoznicilor, de asemenea calculate pentru un om, au fost cu 60 la sută mai mari decît în 1940.

Toate acestea demonstrează clar că Țara Sovietelor merge cu pași mari spre comunism.

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a pus în slujba poporului sovietic nu numai bunurile științei și tehnicii, ci și toate cuceririle culturii.

Cea mai înaintată și cea mai progresistă din lume, cultura sovietică este pătrunsă de mărețele idei ale marxism-leninismului, de ideia prieteniei popoarelor, a relațiilor socialiste între oameni, a respectului față de omul muncii, a patriotismului sovietic și a internaționalismului proletar, a democratismului celui mai înalt, a urii necruțătoare împotriva oricărui fel de asuprire.

Marxism-leninismul este arma puternică a clasei muncitoare, a partidului ei, în lupta pentru transformarea revoluționară a societății, pentru viitorul luminos al omenirii, pentru victoria comunismului. Ca purtătoare a înaltelor idei ale marxism-leninismului, cultura sovietică are o deosebită forță educativă. Ea educă oamenii în spiritul comunismului, sădindu-le ideile luminoase ale clasei muncitoare, învățăturile biruitoare ale marilor dascăli ai proletariatului: Marx, Engels, Lenin și Stalin, exprimă limpede și just politica Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Partidul Comunist și Statul Sovietic traduc în viață cu consecvență sarcina nobilă de a face din toți muncitorii și țăranii oameni culți și instruiți. În Uniunea Sovietică crește necontenit nivelul cultural și tehnic al milioanelor de oameni ai muncii, cresc mereu și cerințele culturale ale poporului.

Intelectualii sovietici, ridicați din mijlocul oamenilor muncii, sînt legați indisolubil de interesele, de viața, munca și lupta poporului.

Știința sovietică, legînd teoria de practică este un sprijin de bază al construirii comunismului. Ea luptă pentru ușurarea muncii omului, pentru ușurarea efortului fizic. Țelul științei sovietice, în vădită opoziție cu scopurile murdare ale pseudoștiinței aservite imperialismului agresiv, este slujirea muncii pașnice, desfășurată spre binele, spre fericirea întregii omeniri.

Literatura, teatrul, cinematograful, pictura, sculptura, muzica, alcătuiesc împreună un mijloc deosebit de puternic de educare a oamenilor muncii în spiritul comunismului, în spiritul patriotismului sovietic și al internaționalismului proletar. Literatura și arta sovietică, înarmate cu metoda realismului socialist, ajută în măreața operă de mobilizare a maselor, în munca creatoare a noii vieți, însuflețește masele în lupta pentru apărarea marilor lor cuceriri revoluționare. Literatura și arta sovietică ajută Partidul Comunist în opera de creștere a omului nou al epocii comunismului.

Muncitorii și țăranii sovietici au devenit oameni culți și instruiți. E deajuns să spunem că numărul celor care învață în diferite școli sovietice depășește cifra de 60 milioane. Numai în perioada de după Marele Război pentru Apărarea Patriei au fost construite în U.R.S.S. 23.500 școli noi.

În răspîndirea minunatei culturi sovietice, un rol primordial îl are cartea. Nici o altă țară din lume n-a dat atîta atenție, nici un alt guvern n-a alocat atîtea fonduri pentru tipărirea de cărți, cîtă atenție a dat acestui lucru Uniunea Sovietică și guvernul său. În anii puterii sovietice s-au editat peste un milion de titluri de cărți și broșuri, tirajul lor anual depășind 800 milioane exemplare.

Nivelul înalt de cultură al poporului sovietic se poate vedea lesne și după numărul bibliotecilor care atinge aproximativ cifra de 400.000.

Pentru înaltele ei calități, pentru conținutul ei profund umanist, pentru bogăția ei de idei înaintate, pentru combativitatea ei, pentru forța ei educativă, măreața cultură sovietică este prețuită de toată omenirea muncitoare.

★

Pentru țara noastră ca și pentru toate țările de democrație populară măreața Uniune Sovietică, cu succesele ei de importanță istorică mondială, este far călăuzitor.

Poporul nostru este tot mai însetat să cunoască, să-și însușească și să aplice în mod creator experiența sovietică în toate domeniile de activitate. Mase tot mai largi de oameni ai muncii învață cu dragoste și perseverență limba marelui popor rus, pentru a cunoaște nemijlocit comorile științei și culturii sovietice.

Poporul nostru privește cu încredere spre viitorul luminos pe care și-l făurește cu sprijinul neprecupețit al Uniunii Sovietice, constructoare a comunismului, apărătoare a păcii și libertății popoarelor.

UN VOT PENTRU PACE

— De la trimisul nostru la Berlin —

„Începuse să se întunece. Cerul era acoperit de nori, iar vîntul juca primele picături de ploaie. Deodată într-un colț de stradă se revarsă șuvoiul a zeci și zeci de pionieri cîntînd, strigînd și mai cu seamă rîzînd pe tonurile cele mai deosebite. Fiecare purta o torță aprinsă. Trecătorii se opresc. Fiecare se bucură și se gîndește la cuvintele strigate de copii: „Dragi părinți, votînd, gîndiți-vă la noi"; și ca un ecou al cuvintelor lor, ca o reflectare a torțelor lor, după puțin timp se aprind lămpile de neon de pe principalul bulevard al noului Berlin, Stalinalee, luminînd minunatele clădiri noi, masive, de o frumusețe severă, pline totodată de optimism care contrastează atît de mult cu asprele clădiri înnegrite de timp ale Berlinului de altă dată și cu ruinele încă prezente. Și poate că în acest moment am înțeles mai bine întreaga semnificație a alegerilor desfășurate duminică în întreaga R. D. Germană. Votul dat de milioanele de cetățeni patrioți, pentru lista unică a Frontului Național nu a fost numai un vot pentru alegerea organelor puterii de stat dintre cei mai buni fii ai Germaniei democrate; el a fost în primul rînd un vot împotriva războaielor, împotriva politicii de remilitarizare a Germaniei occidentale și de scindare a Europei, el a fost un vot pentru pace în întreaga lume, pentru securitatea colectivă a Europei, pentru unitatea Germaniei, pentru o viață mai bună a talentatului popor german. Iar pentru tineretul înarmat cu experiența trecutelor generații, votul a fost nu numai o mare sărbătoare ci și o zi de luptă în care și-a arătat plin de hotărîre poziția sa: pentru pace, pentru unitatea Germaniei, pentru o viață mai bună.

Pregătirile pentru alegeri au început cu mult înainte. Milioane de oameni vîrstnici și tineri au discutat programul Frontului Național, s-au întîlnit cu candidații, au desfășurat o vastă agitație și muncă de lămurire, au editat lucrări și afișe, au organizat conferințe și festivaluri artistice.

În tot acest timp n-au lipsit propaganda calomnioasă a militariștilor de la Bonn, nici actele de provocare ale agenților de tot felul împotriva R. D. Germane. Poporul muncitor din Germania democrată a știut însă să dea o ripostă hotărîtă dușmanilor înrăiți ai păcii și a transformat perioada pregătitoare a alegerilor într-o demonstrație a unității indestructibile între partid, guvern și popor.

Nu pot uita interesanta adunare ținută în întîmpinarea alegerilor într-un cartier al orașului Erfurt. Au vorbit acolo un comerciant din Germania occidentală și primarul orașului care au înfățișat soarta atît de deosebită a „celor două Germanii". Muncitori din cartier, pensionari, gospodine, elevi au luat cuvîntul la această adunare. Ei au vorbit scurt și și-au arătat dragostea pentru candidații poporului și cu toată încrederea și-au expus nevoile și dorințele: să se repare drumurile, să se construiască noi locuințe, să se înființeze grădinițe de copii, să fie adus un frizer pentru școlarii mai mici. Aproape de sfîrșitul adunării — desfășurată într-o atmosferă de bucurie și încredere — s-a adoptat în unanimitate o scrisoare de solidaritate cu luptătorii pentru pace, unitate și progres din vestul Germaniei persecutați de regimul lui Adenauer. Despre un fapt tot atît de semnificativ ca cel relatat mai sus mi-a vorbit și țăranul Steinecke Bernhard din satul Blanckenfelde. El mi-a explicat că cu toate că nu face politică „pentru că are foarte mult de muncit pe cîmp", el a votat pentru candidații Frontului Național deoarece este împotriva creării unui nou Wehrmacht care fără îndoială primejduiește însăși viața celor 5 copii ai săi pe care-i pregătește ca iscusiți legumicultori. Totodată el a adăugat: „este drept că nu cunosc personal pe mulți dintre candidați dar ceea ce m-a făcut să am multă încredere în ei este următorul fapt: la întîlnirea cu candidatul nostru Mattner, membru al partidului democrat, eu am ridicat cîteva probleme. Am cerut să se repare o parte a unui drum care se află în stare proastă și altele. Cînd a răspuns, candidatul nu a zis nimic despre aceasta; m-am întrebat atunci ce fel de om poate fi. Dar cît de mult m-am bucurat atunci cînd după încheierea întîlnirii, el însuși a venit la mine și am discutat împreună amănunțit ce este de făcut. Așa ceva nu mi s-a mai întîmplat niciodată, deși de multe ori am participat la vot".

Și astfel a sosit ziua alegerilor. La 8 dimineața pe bulevardul Stalin au răsunat trompetele unui grup de membri ai organizației „Tineretul Liber German". În Berlin ca și în celelalte orașe ale R. D. Germane oamenii muncii, [illegible] au mers spre localurile de vot. Tineretul progresist german a participat cu mult entuziasm la alegeri votînd pentru candidații Frontului Național.

Pentru ce au votat tinerii patrioți ai R. D. Germane? Din viața și cuvintele cîtorva tineri vom găsi cel mai bun răspuns. Pe Klaus Dieter Behlau și pe Karl Heinz Rode, muncitori la uzina de locomotive „Hans Beimler" din orășelul Hennigsdorf i-am cunoscut îndată după ce primul votase. Cel de al doilea mi-a mărturisit cu ciudă că doar cele cîteva luni ce-l despart de 18 ani l-au împiedicat să voteze. Motivîndu-și votul, Klaus Dieter Behlau mi-a povestit întîi viața sa. A avut o copilărie grea: nu mult după naștere părinții săi s-au despărțit; el a rămas singur. A fost apoi înfiat și după mulți ani de mizerie a intrat la uzina de locomotive. A lucrat aici ca strungar pînă cînd a avut de suferit de pe urma unui accident. Conducerea de stat a uzinei s-a îngrijit de tratamentul său, iar cînd a putut din nou să muncească l-au trimis la un curs și l-au ajutat să devină controlor tehnic. El cîștigă aproape 400 mărci pe lună. A fost plecat într-o tabără de odihnă; ca și ceilalți muncitori el se bucură de minunata casă de cultură terminată anul trecut. Și cu simplitate el adaugă: „probabil că știi că în sectorul patriei noastre, în Germania occidentală unde există mii de șomeri, orice accident duce la aruncarea din fabrică a muncitorilor". Iar Karl Heinz Rode un tînăr grăsuț, plin de vioiciune, îmi spune că prietenul său Henric Otto a fost pînă nu de mult țesător într-o fabrică din vest de unde a fost alungat în urma închiderii întreprinderii lor care „nu fabrică armamentul necesar politicii lui Adenauer".

Klaus Dieter Behlau ca și milioane de alți tineri germani și-a dat primul său vot din viață pentru dreptul la muncă, la o viață tot mai bună. În orașul Dessau, provincia Brandenburg, au votat și elevii școlii profesionale sanitare. Hanelore Ulrich a spus cu prilejul votului său: „votul este o mărturie a recunoștinței mele și a colegilor mei pentru guvernul nostru care ne dă posibilitatea să învățăm". Și tot astfel pentru dreptul la învățătură au votat ca și Hanelore sute de mii de alți tineri, studenții Universității Humboldt din Berlin ca și cei 250 tineri care învață la școala de pe lîngă uzinele Pels din Erfurt printre care sînt și membrii brigăzii fruntașe de la Heinz Boxe. În orașul Karl Marx, în cartierul Gloese, tinerii creștini au venit plini de recunoștință la vot alegînd candidații Frontului Național.

Tinerii patrioți ai R.D. Germane au votat cu încredere pentru viitorul lor luminos, pentru pace. Primul votant la [illegible] tineretului pentru construcția centralei electrice Trattendorf, Kurt Hollager, a spus: „... eu vreau să devin inginer... îmi voi împlini visul". Și [illegible] a fost dat de milioanele de cetățeni ai R.D. Germane pentru ca Marga Roger, elevă în clasa a VI-a la școala nr. 7 din Berlin să-și vadă împlinit visul său — acela de a deveni procuror de stat, pentru ca toți tinerii germani să trăiască fericiți, să-și vadă năzuințele împlinite.

[illegible] „Junge Welt". Acolo soseau știri din toate colțurile țării: în satul Schlieben din circumscripția Neustrelitz tinerii în frunte cu [illegible] cooperativei Käte Braun au votat împreună. În sat alegerile s-au terminat la ora 8,30 dimineața.

La șantierul tineretului Trattendorf, brigăzile lui Cuckorowski și Braungart au venit direct la vot din schimbul de noapte. În orașul Brandenburg la localurile de vot au cîntat și dansat 50 de membri ai echipelor culturale de tineret.

Și toate știrile acestea vorbeau despre faptul că nenumărați tineri patrioți și-au dat votul în mod deschis, pentru candidații Frontului Național. În mod deschis au votat și tinerii din orașul Suhl, provincia Turingia. Aici unde altădată era un centru al industriei de război, a înflorit o puternică industrie de pace. Tocmai de aceea votul deschis al tinerilor patrioți din Suhl pentru candidații Frontului Național ca și votul patrioților din întreaga R. D. Germană este un avertisment pentru provocatorii unui nou măcel, un mesaj de pace adresat tuturor popoarelor.

FRED MAHLER

Partea americană continuă să calce acordul de armistițiu în Coreea

KAISUNG 18 (Agerpres). — China Nouă transmite: După cum anunță agenția China Nouă, la 15 octombrie în ciuda mărturiilor concludente partea americană a refuzat să prezinte un raport special cu privire la răpirea în zona demilitarizată și uciderea la 11 octombrie a unor membri ai miliției civile coreeano-chineze de către personalul militar al părții americane. Refuzul a fost prezentat de un membru al părții americane în cadrul ședinței echipei comune de observatori Nr. 4, care s-a întrunit la 15 octombrie pentru a discuta prezentarea unui raport comun special, comisiei militare de armistițiu.

Reprezentantul părții coreeano-chineze a cerut ca — în baza mărturiilor obținute în perioada cercetărilor comune, — Kin In-huan din miliția civilă a părții coreeano-chineze, care a fost răpit de personalul militar al părții americane să fie predat părții coreeano-chineze. Deoarece partea americană a refuzat să prezinte un raport comun, reprezentantul părții coreeano-chineze a hotărît să prezinte separat un raport special comisiei militare de armistițiu.

În raportul prezentat de partea coreeano-chineză se arată: „În baza unor fapte de netăgăduit s-a confirmat că în scopul de a ucide și răpi membri ai miliției civile ai părții coreeano-chineze, personal armat al părții americane a trecut în mod ilegal linia militară de demarcație, s-a strecurat în apropiere de Tusoktong, în zona demilitarizată de sub controlul părții coreeano-chineze și a răpit un membru al miliției civile a părții coreeano-chineze și a ucis un altul, violînd astfel în mod flagrant acordul de armistițiu.

Li Sîn Man nu se astîmpără

SEUL 17 (Agerpres). — Dictatorul Coreei de sud, Li Sîn Man, continuă seria declarațiilor sale belicoase. Recent, marioneta americană de la Seul a făcut un nou apel la „aliați" — (este vorba de S.U.A.) — „să sprijine trupele sud-coreene și să le permită să ocupe teritoriul Coreei de nord".

Inscenare judiciară împotriva Partidului Comunist al Marii Britanii

LONDRA 17 (Agerpres). — Autoritățile britanice pregătesc o inscenare judiciară împotriva lui Harry Pollitt, secretar general al Partidului Comunist al Marii Britanii. Agenția France Presse anunță că ofițeri superiori ai Scotland Yard-ului s-au întrunit în cursul zilei de 16 octombrie pentru a „studia" așa-zisul rol pe care l-ar fi jucat Partidul Comunist al Marii Britanii, și în special Harry Pollitt, în declanșarea grevei docherilor londonezi. Potrivit ziarului „Sunday Express", autoritățile britanice îi reproșează lui Harry Pollitt publicarea unui articol în ziarul „Daily Worker" în care secretarul general al Partidului Comunist din Marea Britanie a chemat pe muncitorii britanici să sprijine în unanimitate greva docherilor din Londra.

Protestul R.P. Ungare față de provocările americane

BUDAPESTA 17 (Agerpres). — M.T.I. transmite: La 15 octombrie Ministerul Afacerilor Externe al Ungariei a remis legației S.U.A. din R. P. Ungară o notă în care se spune între altele:

Din primele zile ale lunii octombrie, pe teritoriul Ungariei se răspîndesc cu ajutorul unor aerostate manifeste provocatoare. Potrivit informațiilor unor agenții americane, aerostatele sînt lansate din zona americană de ocupație a Germaniei occidentale de către așa-zisa organizație „Cruciada pentru libertate", mai exact de către postul de radio „Europa liberă", finanțat de această organizație.

În această privință, trebuie subliniat că unele acțiuni ale guvernului S.U.A. ca, de pildă, promulgarea „legii securității mutuale", în baza căreia se alocă milioane de dolari pentru finanțarea activităților subversive îndreptate împotriva altor state, printre care și Republica Populară Ungară, permit să se tragă concluzia că guvernul S.U.A. nu numai că face cu putință desfășurarea campaniei mai sus amintite, sau a altor campanii similare, dar le și sprijină.

Guvernul ungar protestează cu hotărîre împotriva poziției guvernului S.U.A. în legătură cu campania mai sus amintită și cere ca guvernul S.U.A. să ia neîntîrziat măsurile necesare pentru a pune capăt răspîndirii de manifeste și să tragă la răspundere persoanele care participă la această acțiune.

NOTĂ

De la „sirenele de menaj" la „contrabandiștii atomici"

Fără îndoială că alături de industria de război și industria de minciuni și calomnii împotriva forțelor păcii și democrației, ațîțarea isteriei războinice este una din cele mai prospere și mai rentabile ramuri ale economiei americane. Și fiindcă produsele acestei isterii, mai ales cele legate direct de „sfînta bombă atomică", sînt foarte bine cotate la bursa din Wall-Street s-a ivit bineînțeles, o concurență grozavă între diferiții producători. Pînă de curînd, „cel mai tare pe piață" a fost Mr. Val Peterson. Mister Peterson este capul organizației civile de apărare pasivă din S.U.A. Dar ce cap! Din capul acesta a ieșit o idee care ar impresiona profund chiar și pe cele mai mari genii. Ca orice idee genială, ideea lui mister Peterson e simplă, uluitor de simplă. El a inventat un obiect „atomic" de larg consum: sirena pentru menaj. Ne putem lesne imagina ce momente pline de patetism a trăit parlamentul american cînd i s-au prezentat recomandările făcute de mister Val asupra invenției sale formidabile. Senatorii din Oklahoma, Texas, Florida, Missouri au izbucnit în aplauze frenetice. Ce idee teribilă! Toți americanii o să poată dormi liniștiți știind că sirena veghează. La nevoie sirena asta minunată s-ar putea monta eventual estetic chiar în pat. Se pare însă că cele mai furtunoase aplauze au însoțit acea parte a recomandărilor lui Val în care se spune: „cer statului să-mi pună la dispoziție 86 milioane de dolari pentru fabricarea sirenelor" (gurile rele spun că în parlamentul american este foarte răspîndită o maximă de creație wall-street-iană: în timpul crizei fiecare centimă investită în industria de război valorează cît o întreagă comoară).

...Și steaua lui Val Peterson s-a înălțat strălucitoare pe firmamentul american. Lozinca lui: „sirenă în fiecare cameră de dormit" a dominat o vreme sectorul prosper al isteriei atomice. Dar în America, unde după cum se știe ideile de acest fel sînt foarte încurajate, invenția lui mister Val a fost iute depășită. După informațiile pe care le deținem, genialele căpetenie a apărării pasive civile din S.U.A. a căzut într-o neagră melancolie și tristețe. El deplînge gloria pierdută pentru totdeauna. Cel care a subminat gloria lui Val și a dat o grea lovitură „sirenelor de menaj" este însuși ministrul justiției al S.U.A. Brownell. El a prezentat parlamentului american un nou proiect de lege cu privire la securitatea continentului american. În această chestiune s-au mai prezentat zeci și zeci de legi. Dar care din ele se poate compara cu propunerea elaborată de Brownell? Merită s-o reproducem pe larg: „Statele Unite sînt amenințate de un pericol mare. Groaza că bomba atomică ar putea fi aruncată asupra noastră din aer, de pe avion, este învechită. Datorită progresului pe care-l face tehnica ne putem aștepta ca unii să aducă prin contrabandă arme atomice în Statele Unite. De aceea propun să fixăm un premiu de o jumătate de milion de dolari pentru acela care-i va descoperi pe contrabandiștii de arme atomice". 500.000 de dolari este o sumă respectabilă. Pentru ea merită să-ți bați capul și cu investigații complicate. Și cum lui Mc Carthy îi plac mult dolarii s-ar putea să pornească chiar dînsul personal pe urmele „contrabandiștilor atomici". Atunci n-ar fi exclus să cadă năpasta pe capul lui Dulles. El vorbește atît de mult despre bomba atomică încît e imposibil ca un copoi experimentat ca senatorul din Wisconsin să nu-l bănuiască de „legături cu contrabandiștii atomici".

Oricum, trebuie să recunoaștem marea genialitate a propunerii lui Brownell. „Contrabandiștii atomici" fac mai mult decît un milion de sirene „Peterson". Dar... cine știe cît va dura gloria onorabilului ministru al justiției. Este atît de prosperă afacerea cu ațîțarea isteriei războinice și sînt atît de numeroși specialiști americani în materie că ne îndoim serios dacă Brownell își va menține multă vreme aureola.

E. R.

Înmînarea Premiului Internațional Stalin lui Andrea Gaggero

ROMA 18 (Agerpres). — La 17 octombrie a avut loc la Roma, în sala Asociației oamenilor de artă, solemnitatea înmînării Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare" preotului Andrea Gaggero, cunoscut activist pe tărîm social și luptător activ pentru pace.

Solemnitatea înmînării premiului a fost deschisă de Pietro Nenni. El a dat cuvîntul profesorului Concetto Marchesi, membru în Comitetul pentru decernarea Premiilor Internaționale Stalin, care a vorbit despre viața și activitatea lui Andrea Gaggero.

A luat apoi cuvîntul Pietro Nenni, care a declarat că poliția a interzis proprietarilor teatrelor din Roma să pună la dispoziție sălile lor pentru solemnitatea înmînării Premiului Internațional Stalin lui Andrea Gaggero. Înmînarea premiului, a continuat Nenni, trebuia să aibă loc la Moscova, dar guvernul italian a refuzat să elibereze un pașaport lui Gaggero. Pietro Nenni a înfierat cu hotărîre aceste acțiuni ale autorităților italiene.

Nenni a dat citire hotărîrii Comitetului pentru decernarea Premiilor Internaționale Stalin din 12 decembrie 1953 cu privire la decernarea Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare" preotului Andrea Gaggero.

În aplauzele furtunoase ale asistenței, el a înmînat lui Andrea Gaggero diploma și medalia de aur de laureat al Premiului Internațional Stalin.

Andrea Gaggero a rostit o cuvîntare de răspuns, care a fost ascultată cu mare atenție de asistență.

Convorbirea dintre Nehru și Ho Și Min

HANOI 18 (Agerpres). — China Nouă transmite: Președintele Ho Și Min și primul ministru al Indiei s-au întîlnit la 17 octombrie și au discutat diferite probleme de interes comun. Cei doi oameni de stat și-au manifestat interesul pentru deplina aplicare a acordurilor de la Geneva cu privire la Indochina. Președintele Ho Și Min a asigurat pe primul ministru al Indiei că dă și va continua să dea tot concursul Comisiei Internaționale pentru aplicarea acestor acorduri. El și-a exprimat dorința de a rezolva pe cale pașnică și prin bună înțelegere toate problemele pentru ca țările Indochinei să poată trăi independente și să prospere fără nici un amestec străin. El a declarat că crede ferm în cele cinci principii asupra cărora prim-miniștrii R. P. Chineze și Indiei au căzut de acord și că dorește să le aplice în relațiile dintre Vietnam, Laos și Cambodgia ca și în relațiile cu alte țări. Primul ministru al Indiei a fost de acord că aplicarea acestor principii va înlătura dificultățile și temerile și va ajuta la stabilirea relațiilor de prietenie și colaborare pașnică între diferite țări.

Plenara C.C. al Partidului Comunist Francez și-a încheiat lucrările

PARIS 17 (Agerpres). — TASS transmite: Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Francez, care a discutat problema luptei împotriva renașterii militarismului german și pentru apărarea păcii, și-a încheiat lucrările.

Maurice Thorez, secretar general al Partidului Comunist Francez, a rostit la plenară o scurtă cuvîntare. După ce a subliniat importanța pe care încetarea războiului din Indochina și, respingerea tratatului cu privire la „comunitatea defensivă europeană" o au pentru viața politică a Franței, Thorez a arătat că există posibilități de a zădărnici acordurile de la Londra, care reprezintă o nouă încercare de a reface Wehrmachtul german. Thorez a chemat la intensificarea luptei pentru unitatea de acțiune a oamenilor muncii francezi.

În rezoluția adoptată, plenara a subliniat că încetarea focului în Indochina și respingerea tratatului cu privire la „comunitatea defensivă europeană" constituie o mare victorie a cauzei păcii și a independenței naționale a Franței. Totuși, subliniază plenara, este necesar să fim vigilenți pentru a zădărnici noile provocări împotriva păcii.

În rezoluție se subliniază că Partidul Comunist Francez este gata să acționeze împreună cu toți reprezentanții forțelor patriotice care se pronunță împotriva reînvierii militarismului german, indiferent din ce partid fac parte.

Rezultatele preliminare ale alegerilor din R.D. Germană

BERLIN 18 (Agerpres). — A.D.N.

La alegerile pentru reprezentanța populară a Marelui Berlin au participat 873.026 alegători, adică 97,7% din persoanele cu drept de vot. Pentru lista comună a Frontului Național al Germaniei Democrate au votat [illegible] alegători, adică 99,3% din toți participanții la vot.

12.[illegible] cetățeni cu drept de vot au fost înregistrați în listele de alegători în vederea alegerilor pentru Camera Populară a R.D. Germane. Pentru lista comună a Frontului Național al Germaniei Democrate au votat 11.870.497 alegători, adică 99,3%.

SCURTE ȘTIRI

● Organele sovietice în drept au hotărît să pună la dispoziția autorităților Republicii Democrate Germane pe toți cetățenii germani condamnați la diferite epoci pentru crime săvîrșite împotriva trupelor sovietice din Germania și care își execută pedeapsa pe teritoriul R. D. Germane.

● După cum transmite agenția Reuter, Churchill, primul ministru al Angliei, a remaniat guvernul englez.

● La 13 octombrie două avioane ciankaișiste au efectuat raiduri provocatoare deasupra localității Suito, în nord-estul insulei Amoy. Ele au zburat de asemenea deasupra regiunii Mahang, la sud-est de Tungan.

● Mareșalul Papagos, primul ministru al Greciei, care întreprinde un turneu în Spania pentru a întări legăturile cu regimul fascist al lui Franco, a sosit la Madrid după ce a vizitat instalațiile militare din portul Barcelona.

● După cum transmite postul de radio Tokio, poliția a atacat în mod provocator sediile organizației districtuale din Tokio ale Partidului Comunist din Japonia și localul redacției ziarului „Akahata", organul central al partidului comunist.

„Circuitul ciclist al R.P.R."

A învins dîrzenia și curajul

Despre fiecare din cei 47 de cicliști care au terminat „Circuitul ciclist al R.P.R.", cursa celor 14 zile de dîrză luptă sportivă, se pot povesti multe; despre Ion Sima și V. Calcișca, care au doar 18 ani și se află la prima lor mare întrecere ciclistă, despre Șandru și Chicomban care deși se află la aproape 40 ani au ținut pasul cu cei tineri, despre Moiceanu, „recordmanul" penelor și al defecțiunilor mecanice, despre Marin Niculescu, cîștigătorul ultimelor două etape, ca și despre toți ceilalți. Fără îndoială însă, că înainte de a vorbi de toți aceștia trebuie prezentat Constantin Dumitrescu, tînărul cîștigător al Circuitului ciclist al R.P.R., care a reușit să întreacă alergători de valoare, cu multă rutină și experiență, reușind astfel să cucerească titlul de campion de mare fond al R.P.R. Și acesta este cel de al treilea titlu de campion pe care îl cucerește Constantin Dumitrescu în acest an...

CONSTANTIN DUMITRESCU
maestru al sportului

Tînărul campion n-are mulți ani de activitate ciclistă. Era încă un copilandru cînd a început să îndrăgească acest sport. Și iată-l la primele antrenamente alături de Șandru, Brutaru, Dolete și alți cicliști de la Ploești. Aceștia îi sînt primii antrenori. Curînd însă, elevul începe să-i și întreacă. Selecționat într-o tabără de juniori în vara lui 1952, ia parte în toamnă la prima lui întrecere internațională. Are doar 19 ani, cînd face parte din echipa reprezentativă a țării în „Cursa Păcii". În 1953, această întrecere a fost deosebit de grea: mai mult de jumătate din participanți au abandonat. Printre cei care au terminat cursa se afla însă și Constantin Dumitrescu, cel mai tînăr concurent.

În timpul pregătirilor pentru întrecerile sportive prietenești ale Festivalului de la București, asistă la întrecerile și antrenamentele alergătorilor de pe velodrom. În aceeași vară, doboară de trei ori recordul la urmărire individuală pe 4000 m., și se clasează pe locul II în întrecerile Festivalului, unde e învins doar la limită de excelentul ciclist sovietic Borisov.

Anul 1954 e un an de bogată activitate ciclistă. Din nou face parte din echipa reprezentativă a țării în „Cursa Păcii". Campionatul de semi-fond de pe șosea — o probă foarte grea — ca și campionatul de urmărire individuală, sînt cîștigate de tînărul ciclist Constantin Dumitrescu. Aceste victorii îi sînt un îndemn. Alături de tovarășii săi de muncă și de sport continuă să se pregătească cu multă sîrguință. Moiceanu, cel de o vîrstă cu el, ca și Sebe, Istrate, Liritis, ceilalți membri din echipa Progresul C.P.C.S. îi sînt prieteni buni. Alături de ei, pe drum de munte sau pe șoselele din jurul Bucureștiului, se pregătește pentru Circuitul ciclist al R.P.R.

...Au trecut primele etape din circuit. Ne aflăm în cea mai grea etapă, P. Neamț-Toplița.

Constantin Dumitrescu se află printre cei care înfruntînd viscolul și frigul puternic, urcă printre primii muntele Creanga. Aici însă, are un moment de slăbiciune. Dar să-l lăsăm pe el să povestească:

— „Mîinile îmi erau atît de înghețate, încît de-abea mai puteam ține ghidonul. Nu mai puteam pedala deloc. Am oprit și pentru prima oară m-am gîndit să abandonez. Istrate și Moiceanu trecuseră de mine. Apoi pe rînd și ceilalți cicliști. Lîngă mine s-a oprit mașina asociației. Antrenorul nostru, Simionescu a sărit din ea.

— Ce-i cu tine Constantine?

Încerc să-i răspund, dar buzele îmi sînt atît de înghețate că abea pot rosti cîteva cuvinte. M-au frecat cu zăpadă, mi-au dat haine uscate și am pornit-o din nou. Mi-am încordat toată voința, am pedalat puternic și... am cîștigat etapa. A fost prima mea mare bucurie din circuit. Cea de a doua... o știți doar: tricoul galben..."

Constantin Dumitrescu a cucerit Circuitul Ciclist al R.P.R. și titlul de campion de mare fond. S-au bucurat de aceasta atît alergătorii tineri pentru care Constantin Dumitrescu este un adevărat exemplu, ca și cicliștii cu o îndelungată activitate S-au bucurat toți cei ce-l cunosc și-l apreciază pe Constantin Dumitrescu pentru seriozitatea lui, pentru dragostea lui pentru sport, pentru felul cinstit în care știe să lupte și să-și ajute tovarășii

PAULA NAVREA

Clasamentul general al circuitului ciclist al R. P. R.

1. **C. Dumitrescu** (Progresul Casa Scînteii) 48h 46'20"; 2. **Ștefan Ștefu** (Dinamo I) 48h 49'32"; 3. **C. Istrate** (Progresul Casa Scînteii) 48h 51'22"; 4. **Marin Niculescu** (Flamura Roșie) 48h 53'02"; 5. **G. Moiceanu** (Progresul Casa Scînteii) 48h 59'55"; 6. **P. Nuță** (Dinamo I) 49h 08'01"; 7. **C. Șandru** (Flamura Roșie) 49h 08'34"; 8. **E. Norhadian** (C.C.A. I) 49h 10'12"; 9. **V. Milea** (Recolta) 49h 20'36"; 10. **Ștefan Sebe** (Progresul Casa Scînteii) 49h 26'50".

Clasamentul pe echipe: 1. **Progresul Casa Scînteii 141h 46'20"**; 2. **Dinamo 142h 04'01"**; 3. **Flamura Roșie 143h 15'11"**; 4. **Recolta 144h 06'23"**; 5. **Dinamo II 145h 05'26"**; 6. **Metalul 145h 35'31"**; 7. **Constructorul 146h 43'41"**; 8. **C.C.A. I 147h 54' 47"**.

Întrecerile au luat sfîrșit

Duminică dimineața au luat sfîrșit pe stadionul Republicii întrecerile din cadrul campionatelor individuale de atletism ale R.P.R. pe anul 1954.

Finala probei de 80 m. garduri a fost cîștigată de tînăra atletă Lia Jung (Știința) cu timpul de 12"1/10. Ea a întrecut numai cu un piept pe Maria Domocoș (Flamura Roșie), care a înregistrat același timp. În proba de 110 m. garduri, victoria a revenit maestrului sportului Ion Opriș (Dinamo) cu rezultatul de 14"9/10. Titlul de campion republican la proba de aruncare a ciocanului a fost cîștigat pentru a șaptea oară consecutiv de Dumitru Constantin (Locomotiva) cu 55,02 m. O frumoasă comportare au avut tinerii D. Grafenștein (Metalul) și V. Iacoveanu (Locomotiva), clasați pe locurile următoare cu aruncări de 53,27 m. și respectiv 52,80 m.

La lungime femei, Sanda Grosu (Dinamo) a cîștigat primul loc cu rezultatul de 5,34 m. În cursa de 10.000 m. plat, C-tin Grecescu (Dinamo) l-a întrecut pe Dinu Cristea (Metalul). El s-a clasat pe primul loc cu timpul de 31'29"6/10. Foarte bine s-a comportat atletul F. Moscovici (Progresul) în proba de 1500 m. plat. El s-a clasat pe primul loc cu rezultatul de 3'59"6/10, cucerind astfel cel de al doilea titlu de campion republican pe anul acesta. Maestra sportului Iolanda Balaș a cîștigat cu ușurință proba de săritură în înălțime, realizînd 1,60 m.

În celelalte probe s-au înregistrat următoarele rezultate: greutate femei: Ana Roth (Metalul) 13,07 m.; 50 km. marș: Ion Barbu (Flamura Roșie) 4h 34'56"8/10; ștafeta 4x400 m.: Știința 3'20"0; ștafeta 3x800 m.: femei: Știința 7'16"8/10.

Întîlnirile fotbaliștilor

Jocurile returului campionatului categoriei A de fotbal desfășurate duminică s-au caracterizat în general prin întreceri pasionante, încheiate cu rezultatele normale.

Cel mai important meci al etapei a avut loc în Capitală între echipele bucureștene C.C.A. și Dinamo. Aproape 70.000 de spectatori au fost prezenți în tribunele stadionului „23 August" pentru a urmări desfășurarea acestui joc care avea o importanță deosebită în lupta pentru ocuparea primului loc.

La capătul unei întreceri dîrze, care a ținut în permanență încordată atenția spectatorilor, partida s-a terminat cu un rezultat de egalitate: 2-2.

În celelalte întîlniri desfășurate în țară s-au înregistrat următoarele rezultate tehnice: **Orașul Stalin:** Dinamo-Metalul Cîmpia Turzii 2-0; **Arad:** Flamura Roșie-Locomotiva Grivița Roșie 4-1; **Hunedoara:** Metalul-Știința Cluj 1-1; **Petroșani:** Minerul-Flacăra Ploești 0-0; **Oradea:** Progresul-Știința Timișoara 1-1; **Timișoara:** Locomotiva-Locomotiva Tg. Mureș 3-0.

În clasamentul general continuă să conducă echipa Flamura Roșie Arad care totalizează 28 puncte, urmată de echipele C.C.A. cu 26 puncte și Dinamo București cu 24 puncte.

Sport peste hotare

La 17 octombrie s-a disputat la Moscova ultimul joc din cadrul campionatului unional de fotbal pe anul 1954. Cu acest prilej s-au întîlnit echipele „Spartak"-Moscova și „Lokomotiv"-Moscova. Jocul a fost cîștigat de echipa „Spartak" cu scorul de 5—2. Titlul de campioană unională și medaliile de aur au fost cucerite de echipa „Dinamo"-Moscova care a realizat 35 puncte din 48 posibile. Fotbaliștii echipei „Dinamo" au obținut 15 victorii, 5 jocuri egale și au suferit 4 înfrîngeri. Ei au înscris 44 puncte și au primit 20. Pe locul doi s-a clasat echipa „Spartak"-Moscova, campioană a țării pe anul 1953, care a realizat 31 puncte și golaverajul de 49—26. Locul trei a fost ocupat de echipa „Spartak"-Minsk cu 30 puncte.

În fața a peste 80.000 spectatori, sîmbătă s-a desfășurat la Hanovra întîlnirea internațională de fotbal dintre echipele selecționate ale Franței și Germaniei occidentale. Echipa Franței a obținut o surprinzătoare victorie cu 3—1 (2—0) în fața echipei germane, campioană mondială. Aceasta este a doua înfrîngere pe care o suferă echipa Germaniei occidentale în actualul sezon sportiv. Prima oară, a fost învinsă la Bruxelles de echipa Belgiei cu 2—0.

★

În sala „Pierre Coubertin" din Paris a avut loc duminică întîlnirea internațională de volei dintre echipele masculine ale Franței și R. Cehoslovace. Jucînd excelent, voleibaliștii cehoslovaci au obținut o frumoasă victorie cu scorul de 3—0 (15—7; 15—6; 15—11).

SPECTACOLE

Marți 19 octombrie 1954

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.: Macul roșu; **Teatrul de stat de Operetă:** Aculina; **Național „I. L. Caragiale"** (Studio): Nunta lui Krecinski; **Național „I. L. Caragiale"** (Comedia): Matei Millo sau Căruța cu paiațe; **Studioul actorului de Film „C. Nottara":** Mincinosul; **Armatei** (B-dul G-ral Magheru): Avarul; **Armatei** (Calea 13 septembrie): Vlaicu Vodă; **Muncitoresc C.F.R.** (Giulești): Slugă la doi stăpîni; **Ansamblul de Estradă al R.P.R.:** Să cînte muzica (în sala din Calea Victoriei); **Teatrul „Țăndărică":** Artiștii pădurii (ora 16,30) în sala din B-dul Dinicu Golescu nr. 45).

CINEMATOGRAFE: Patria, București, Tineretului: Destinul Marinei Vlasenko; **Republica, I. C. Frimu:** Școala curajului; **Înfrățirea între popoare, Lumina:** Examen de maturitate; **Maxim Gorki:** Săptămîna filmului medical; **Elena Pavel:** Săptămîna filmului muzical; **Gh. Doja:** Agentul nr. 13; **Alex. Popov:** Rapsodia caucaziană; **8 Martie:** Poemul dragostei; **Vasile Roaită:** Letonia Sovietică; **Unirea:** Echipa de pe strada noastră; **Cultural:** Dincolo de Dunăre; **Constantin David:** Slugă la doi stăpîni; **Alex. Sahia:** Sevastopol km. 4; **Flacăra, Volga:** Un pichet în munți; **T. Vladimirescu:** Primăvară la Moscova; **Aurel Vlaicu:** Un caz în taiga; **Munca:** Nunta cu zestre; **Victoria.** Săptămîna filmului pentru copii și tineret; **Timpuri Noi:** Noul Minsk, Polo pe apă, Cocoșelul și găinușa; **Arta:** Republica Carelo Fină; **Ilie Pintilie:** Pentru pace și prietenie; **M. Eminescu:** Prieteni nedespărțiți; **Miorița:** Tractoriștii; **Moșilor:** R.S.S. Autonomă Komi; **23 August:** Insula misterelor; **Donca Simo:** Brigada lui Ionuț; **8 Mai:** Vinovați fără vină; **1 Mai:** Prieteni credincioși; **Libertății:** Într-un port îndepărtat; **N. Bălcescu:** Lituania Sovietică; **Rahova:** Primăvara; **Olga Bancic:** Pulbere argintie; **Boleslaw Bierut:** Aleko, Frații Liu.

REDACȚIA: București, Piața Scînteii Tel. Nr. 7.81.00. Secția scrisori Tel. 7.85.91. DIFUZAREA: Tel. Nr. 5.38.72. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii